

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

w Warszawie dnia 7° Października 1835 roku.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

Nro 7⁵⁶²⁸⁷. — WYDZIAŁ SKARBOWY. SEKCJA SKARBOWA.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Dla zapobieżenia sporom iakie częstokroć pomiędzy dzierżawcami dochodów Konsumpeyinych a Obywatelami przeprowadzającemi przez Miasta wódkę na sprzedaż, zachodzą; Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu Reskrytem z dnia 14° Sierpnia r. b. Nro 58,45g. upoważniła Kommissyę Woiewódzką do pozwalania Dzierżawcom o ile tego żądać będą, wystawiać własnym kosztem słupy, obręb ćwierciomilowy oznaczające, pod następującemi warunkami:

1. Aby wymiary obrębów ćwierciomilowych około Miast, dokonane były ściśle wedle przepisów w tém względzie obowiązujących, a nadto w przytomności Urzędnika Skarbowego, Dzierżawcy dochodów konsumpeyinych, niemniéy właściciela przyległéy włości, na gruncie której słup będzie miał bydź wystawiony.

2. Aby Obywatele i spekulanci przewożący wódkę przez Miasto lub wprowadzający ją na miejscową konsumpeyą, wtenczas tylko obowiązani byli stawać przed obrębem ćwierciomilowym, dla złożenia deklaracyi, ieżeli Dzierżawca dochodów Konsumpeyinych, obok wystawienia słupów, utrzymywać będzie potrzebną liczbę Officyalistów przy każdym wjeździe do Miasta i zaprowadzi kwitaryusze, instrukcyą dla Urzędu Konsumpeyinego Miasta Warszawy przepisane, które przez miejscowego Kontrollera handlu osznurowane, opieczętowane i oparafowane bydź winny. —

Kommissya Woiewódzka przeto podaie do publiczney wiadomości, a mianowicie osób interessowanych: iż w każdym Mieście w którym Dzierżawca dochodów Konsumpcyjnych obręb ćwiercio-milowy słupami oznaczy, i służbę wedle powyższego wskazania urządzi, (o czém takżę w Dziennikach Woiewódzkich szczegółowe obwieszczenia zamieszczane będą) Obywatele i spekulanci mający przewozić wódkę przez Miasto, lub wprowadzający ją na miejscową konsumpcyą, stawać są obowiązani przed obrębem ćwierciomilowym, dla złożenia deklaracyi, gdyż winę sami sobie przypiszą, jeżeli nie zastosowawszy się do powyższych przepisów, za defraudujących uważani, konfiskacie obiektu i karze podpaść by musieli.

W tych zaś Miastach gdzie słupy obręb iedney czwartéy mili oznaczające, postawione nie będą, tudzież nie zostaną ustanowieni Dozorcy z kwitaryuszami przy każdym wjeździe do Miasta; przewożący wódkę transito przez Miasto, wprost z takową zaiechać mają przed Urząd Kontrolli Handlu, i tam zameldować przewóz onéy, a Kontroller Handlu pod odpowiedzialnością winien wódkę prowadzoną natychmiast wyexpedyować, zawiadomiwszy o tém iednocześnie Dzierżawcę dochodów konsumpcyjnych.

w Warszawie dnia 25 Września
7 Października 1835 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,

FRANCISZEE HR. POTOCKI.

Maliszewski, Z. S. J.

Nro $\frac{75258}{32757}$. = WYDZIAŁ SKARBOWY. SEKCJA SKARBOWA.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

W skutku odezwy Kommissyi Woiewództwa Krakowskiego z dnia $\frac{1}{26}$ Sierpnia r. b. Nro 41,366. którą zawiadomiła, iż zmarli: Swieszewski Antoni b. Kassyer i Mareński b. Rachmistrz Obwodu Kieleckiego, dłużni Skarbowi kwotę Złp. 60. żadnego wiadomego majątku ani też funduszów nie pozostawili; Kommissya Woiewódzka poleca Wóytom Gmin, Prezydentom i Burmistrzom Miast, eby iak najsćisleysze zarządźili śledztwo funduszów i majątku wyżéy wymienionych debentów w obrębie swych Administracyi, i o skutku rapporta złożyli właściwym Kommissarzom Obwodowym naydaléy w dniach 30. Nie złożenie bowiem rapportu w oznaczonym terminie, uważném będzie, że śledztwo zarządzone, stało się bezskuteczném, Dla czego ostrzega Kommissya Woiewódzka: że gdyby późniéy poszukiwane fundusze i majątek Swierzewskiego i Mareńskiego wykrytemi zostały, na

tenczas właściwy Wójt Gminy, Prezydent lub Burmistrz, za wyniknąć mogącą szkodę dla Skarbu, do surowej odpowiedzialności pociągnięty byłby. Wrazie zaś wyśledzenia funduszków pomienionych dłużników, przynależną od nich kwotę Złp. 60. ściągnąć i takową franco odesłać Kommissyi Województwa Krakowskiego obowiązani.

w Warszawie dnia ^{26 Września} ^{8 Października} 1835 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,

FRANCISZEK Hr: POTOCKI.

Maliszewski. Z. S. J.

Nro ⁷⁷⁵⁹⁷ ⁷⁷⁴⁹⁷. — WYDZIAŁ SKARBOWY. SEKCJA SKARBOWA.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Powodowana Odezwą Kommissyi Województwa Sandomierskiego z dnia $\frac{1}{2}$ Sierpnia r. b. Nro 44,652. zaleca Wóytom Gmin, Prezydentom i Burmistrzom Miast, iżby w obrębach swych Gmin, zarządzili śledztwo pobytu osób i majątku, Starnowskiego i Zaborowskiego byłych posiadaczy Wóytostwa Sendek, w Obwodzie Opatowskim Województwie Sandomierskim położonego, tudzież ich Sukcessorów, którzy się zadłużyli Skarbowi publicznemu z nieopłaty podatków gruntowych i o skutku takowego śledztwa, właściwego Kommissarza Obwodu w przeciągu dni 30 zawiadomili; po upływie którego to terminu, Kommissya Woiewódzka uważać będzie śledztwo rzeczone za bezskuteczne, lecz gdyby się w późniejszym czasie okazało: iż powyżsi dłużnicy Skarbowi mieli w której Gminie swoje fundusze i takowe ukryli, w ówczas Wójt Gminy, Prezydent lub Burmistrz, do surowej odpowiedzialności i wynagrodzenia z wego majątku zrzadzonych strat będzie pociągnięty.

w Warszawie dnia ^{27 września} ^{9 Października} 1835 r.

Członek Rady Stanu, Prezes.

FRANCISZEK Hr: POTOCKI.

Maliszewski. Z. S. J.

Nro ⁷⁷⁵⁹⁷ ⁷⁷⁴⁹⁷. — WYDZIAŁ SKARBOWY. SEKCJA SKARBOWA.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

W skutek Odezwy Kommissyi Województwa Lubelskiego z dnia $\frac{1}{8}$ Sierpnia Nro ⁴⁷¹³⁹ ⁴⁷⁴⁰⁹. Kommissya Woiewódzka poleca Wóytom Gmin, Prezydentom i Burmistrzom Miast, aby w obrębach swęj Administracyi, iak najsćislejsze dopełnili śledztwo majątku i funduszków Felixa Kowalewskiego, byłego Strażnika Tabacznego

go, dłużnika kary Sądowej Złp: 15. i o skutku rapporta naydalej w dniach 30 złożyli Kommissarzom respective Obwodu. Niezłożenie bowiem rapportu w czasie oznaczonym, uważaném będzie że zarządzone śledztwo stało się bezskuteczném; dlaczego ostrzega Kommissya Woiewódzka: że gdyby majątek i fundusze wyz wymienionego dłużnika wykrytemi gdzie zostały, natenczas właściwy Wóyt Gminy, Prezydent lub Burmistrz, do surowej odpowiedzialności pociągniętyu byłby. Wrazie zaś wykrycia iakich funduszów Felixa Kowalewskiego, z takowych karę Sądową Złp: 15. ściągnąć i takową do Kassy Obwodu Hrubieszowskiego odesłać należy. —

w Warszawie dnia 25 Września
7 Października 1835 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,

FRANCISZEK Hr: POTOCKI.

Maliszewski, Z. S. J.

Nro 52120 — WYDZIAŁ SKARBOWY. SEKCJA EKONOMICZNA.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

W skutek Odezwy Kommissyi Woiewództwa Krakowskiego z dnia 12 Lipca r. b. Nro 34,183. poleca wszystkim Wóytom Gmin, Prezydentom i Burmistrzom Miast tuteyszego Woiewództwa, ażeby ściśle w Gminach swych śledztwo majątku i funduszów Sukcessorów Zwanowey, byłey posiadaczki Wóytostwa w Lomiu, dłużniczki Skarbowey, zarządzili, wyszedziwszy zabezpieczyli, i bezwłocznie o tém Kommissarzowi właściwego Obwodu donieśli. Kommissarze Obwodowi zaś o skutku ninieyszego śledztwa w ciągu 6ciu tygodni niezawodnie rapport Kommissyi Woiewódzkiey złożyć są obowiązani.

Zwraca przytém Kommissya Woiewódzka uwagę Wóytów Gmin, Prezydentom i Burmistrzom Miast, na odpowiedzialność, iaka za niesprężyste wykonanie ninieyszego zarządzenia niezawodnie onych dotknie.

w Warszawie dnia 12 Sierpnia 1835 r.

Członek Rady Stanu, Prezes.

FRANCISZEK Hr: POTOCKI.

Maliszewski Z. S. J.

Nro 71474. — WYDZIAŁ SKARBOWY. SEKCJA SKARBOWA.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Podaje ninieyszym do powszechney wiadomości: że w Biórze Kommissyi Woiewództwa tuteyszego, znajduie się świadetwo udzielone przez Kommissyą ustanow-

wioną dla zaspokoienia mieszkańców Królestwa Polskiego za kwitancye oznaczone Nro 14,112. na Złotyeh polskich 76. dla Macieia Arciekowskiego mieszkańca wsi Tuchniwa. Wzywa przeto właściciela, aby po odbiór kwitancyi w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia, z dowodami własność usprawiedliwiającemi, do Kommissyi Woiewódzkiej zgłosił się; wraze bowiem przeciwnym, dowód rzeczony jako właściciela niemający, zanihilowany zostanie.

Aby zaś niniejsze obwieszczenie prędzcy wiadomości właściciela doszło; Wóyci po Gminach, a Burmistrze po Miastach, zwykłym sposobem ogłosić są obowiązani. — w Warszawie dnia 27 września 1835 r. 9 października

Członek Rady Stanu, Prezes,

FRANCISZEK Hr: POTOCKI.

Maliszewski, Z S J.

Nro 41743. — WYDZIAŁ SKARBOWY. SEKCJA SKARBOWA.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Podaje do wiadomości osób interessowanych, że stosownie do reskryptu Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 18 Marca 1835 roku Nro 13,104. w skutku Wyroku Sądu Administracyjnego I. Instancyi Woiewództwa tutejszego w dniu 14 Grudnia 1833 r. zapadłego; Folwarki: Unistawice, Dąbrówka Połaiewska i Wilkowiczki, oraz Wsie Unistawice, Charchocin, Dąbrówka, Połaiewek i Wilkowiczki, od opłaty podatków Ofiary, Kontyngensu i Podymnego zwyczajnego, za rok 1831. w ogóle Złp: 1426. gr. 20. w szczególe:

Folwark Unistawice.

Offiary z roku 1831. rat 2. w summie Złp. 251. gr. 24.

Kontyngensu ditto w summie Złp. 257. gr. 5.

Folwark Dąbrówka Połaiewek.

Offiary z roku 1831 rat 2. w summie Złp. 137. gr. 20.

Kontyngensu ditto w summie Złp. 178. gr. 3.

Folwark Wilkowiczki.

Offiary z roku 1831. rat 2. w summie Złp. 237. gr. 14.

Kontyngensu ditto w summie Złp. 149. gr. 3.

Wies Unistawice.

Kontyngensu z roku 1831. rat 2. w summie Złp. 88. gr. 1.

Podymnego ditto w summie Złp. 52. gr. 15.

Wieś Charchocin.

Kontyngensu z roku 1851. rat 2. . . . . w summie Złp. 27. gr. 5.
 Podymnego ditto . . . . . w summie Złp. 37. gr. 15.

Wieś Dąbrówka Połajewik.

Kontyngensu z roku 1851. rat 2 . . . . . w summie Złp. 14. gr. 21.
 Podymnego ditto . . . . . w summie Złp. 22. gr. 15.

Wieś Wilkowiczki.

Kontyngensu z roku 1851. rat 2 . . . . . w summie Złp. 35. gr. 14.
 Podymnego ditto . . . . . w summie Złp. 37. gr. 15.

uwalniającego; Kommissya Woiewódzka po przekonaniu się z świadectwa Kassy Obwodu Kujawskiego daty $\frac{1}{2}$ Maia 1835 r. że Folwarki i Włościanie wyż rzeczeni, allewiowany im podatek z właściwego roku 1851. do Kassy zapłacili, wydała w dniu dzisiejszym Kassie Obwodu Kujawskiego upoważnienie, aby kwotę iak wyż wyrażono Złp. 1426.. gr. 20. natychmiast Kontrybuentom w gotowiznie za ich kwitami wypłaciła.

w Warszawie dnia $\frac{2}{6}$ Maia Czerwca 1835 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,

FRANCISZEK Hr. POTOCKI.

Maliszewski, Z. S. J.

NRO $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$. — WYDZIAŁ SKARBOWY. SEKCJA SKARBOWA.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Podaje do wiadomości osób interessowanych, że stosownie do Reskryptu Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia $\frac{17}{9}$ Lipca 1835 r. Nro 52,737. w skutku wyroku Sądu Administracyjnego I. Instancyi Woiewództwa tutejszego w dniu 8 Marca 1835 r. zapadłego; tak z gruntów dworskich iako téż włościańskich, dwór wsiów Bramki górne i dolne od opłaty podatków ofiary zwyczajnéy i z nowych obiektów, oraz Kontyngensu liwerunkowego za rok 1851. wogóle Złp: 680. gr. 10. w szczególe:

Bramki dolne. Ofiary z roku 1851. rat 2. . . . . w summie Złp: 298. gr. 20.

Kontyngensu z roku 1851 rat 2. w summie Złp: 149. gr. 10.

Bramki górne. Ofiary z roku 1851 rat 2. . . . . w summie Złp: 165. gr. 10.

Kontyngensu z roku 1851 rat 2 w summie Złp: 67.

uwalniającego; Komissya Woiewódzka po przekonaniu się z świadectwa Kassy Obwodu Warszawskiego daty $\frac{3}{15}$ Września 1835 r. że dwór wyż rzeczony, allewiowany mu podatek z właściwego roku 1831. do Kassy zapłacił; wydała w dniu dzisiejszym Kassie Obwodu Warszawskiego upoważnienie, aby kwotę iak wyż wyrażono Złp. 680. gr. 10. natychmiast kontrybuentowi w gotowiznie za iego kwitem wypłaciła. —

w Warszawie dnia $\frac{20}{2}$ Września
Października 1835 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,

FRANCISZEK Hr: POTOCKI.

Maliszewski, Z. S. J.

L i s t y G o ń c z e.

Sąd Policji Prostej Powiatu i Miasta Warszawy Wydziału IV.

Wzywa wszelkie władze czuwające nad bezpieczeństwem publicznem, ażeby zbiegłych z aresztu tutejszego dwóch żydów niżej opisanych śledziły, ujęły, i najszybszemu Sądowi pod strażą dostawiły, iako podeyrzanych o kradzież, to jest:

1. Wolfa starego siwego z Nasielska, który iest wzrostu dobrego, twarzy okrągłej, broda i wąsy siwe, na sobie miał płaszcz czarny.

2. Hersza Mośkowicza Rosenzweig z Wyszogroda, który iest wzrostu średniego, lat około 25, twarz i nos ściągłe, włos na głowie i brodzie czarny, bródka mała, oczy piwne, ubrany był w spancerek płócienny w paski różowe, a na wierzchu kaletkę ciemną nankinową, kapelusz żydowski duży, czoko niskie.

Praga dnia $\frac{27}{2}$ Września 1835 r.

Podsędek, Woyciechowski.

Sąd Policji Poprawczej Wydziału Siedleckiego.

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem publicznem czuwające, aby na Staroz: Jankla Herszkowiczo, wzrostu miernego, twarzy pociągłej, oczu siwych, nosa średniego, włosów blond, lat 32 wieku liczącego, za występki kradzieży z Art. 400 Kodexu Karnego Polskiego do Instrukcyi porządkowey z Aresztu przy okuciu w średnie kaydany kwalifikowanego, a przed wymiarem sprawie-

dliwości uchylającego się, ściśle śledzić, i za pochwytem, wprost do więzień przy Sądzie naszym pod ścisłą strażą odstawić chciały.

Łuków dnia $\frac{1}{3}$ Kwietnia 1835 r.

Przydujący, Jan Grodziecki.

O B W I E S Z C Z E N I E.

Prezydent Miasta Łowicza.

Zawiadamia publiczność: iż w Biórze iego dnia $\frac{1}{8}$ Października r. b. o godzinie 3. po południu, w obecności W. Adiunkta Dozorcy Miast, odbyć się ma publiczna plus licytacya na trzechletnie wydzierżawienie dochodu targowego i iarmarcznego z miasta Łowicza, przez opieczętowane deklaracye, w zastosowaniu się do postanowienia Rady Administracyiny z dnia $\frac{1}{8}$ Maia roku 1833. podług do mieszczzonego tu Wzoru podać się winne. — Licytacya ta zacznie się in plus od summy Złp: 7,002. przez terażniejszego dzierżawcę opłacanę, do deklaracyi dołączoném bydź powinno świadectwo któreykolwiek Kassy Rządowey na złożone na dotrzymanie licytacyi w gotowiznie lub w listach zastawnych vadium w kwocie Złp: 700 gr: 6 iako $\frac{1}{10}$ część summy za basis wziętę. — Warunki w każdym czasie znajduią się do przeyrzenia w Biórze W. Kommissarza Obwodu i w Biórze Prezydenta. — Deklaracye mają bydź składane do rąk Prezydenta naydalę do godziny 2. z południa, w terminie oznaczonym, późnię zaś przyjętymi nie będą. —
w Łowiczu dnia $\frac{1}{8}$ Września 1835 r.

W z ó r d o D e k l a r a c y i.

D e k l a r a c y a.

W skutku ogłoszenia z dnia $\frac{1}{8}$ Września podaie ninieyszą deklaracyą, iż obowięzuie się wziąć w dzierżawę trzechletnią dochód targowego i iarmarcznego w mieście Łowiczu za sumę Złp: N. wyraźnię złotych polskich, (wypisać literami) poddaię się wszelkim obowięzkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyinych obiętym. — Swiadectwo Kassy N. na złożone w nię vadium Złp: N. wynoszące dołączam, które wrazie nieutrzymania się na licytacyi sam odbiorę. — Stałe moje zamieszkanie iest w N.

Pisałem w N. dnia Mca roku

podpisać Imię i Nazwisko.

DODA-

DODATEK DO NUMERU 213.

DZIENNIK URZĘDOWEGO

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

w Warszawie dnia $\frac{7}{15}$ Października 1835 roku.

NRO $\frac{75634}{11507}$. — WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

KOMMISSYA WOJEWODZWA MAZOWIECKIEGO.

Podaje do wiadomości publicznej Postanowienie Rady Administracyjnej z dąty $\frac{1}{24}$ Sierpnia r. b. nadające dla Miasta Kłodawy cztery nowe iarmarki, w treści iak następuje:

W Imieniu Najjaśniejszego

MIKOŁAJA PIERWSZEGO

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego etc: etc: etc:

RADA ADMINISTRACYJNA KROLESTWA.

Na przedstawienie Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświeccenia publicznego z dnia $\frac{1}{2}$ Lipca r. b. Nro $\frac{14251}{28451}$. postanowiła i stanowi:

Art: 1. Do odbywanych dotychczas dawniejszych ośmiu iarmarków w Mieście Kłodawie, w Obwodzie Łęczyckim, Województwie Mazowieckim, przydać jeszcze cztery nowe iarmarki, które odbywać się mają co rocznie: 1szy, w dnia 16 Marca, 2gi w dniu 26 Kwietnia, 3ci w dniu 29 Czerwca, 4ty w dniu 15 Sierpnia, a razem z dawniejszemi ośmiu stanowić będą liczbę dwunastu iarmarków.

Art: 2. Oplatę targowego na dawniejszych ośmiu iarmarkach w pomienioném Mieście Kłodawie dla Kassy Kamellaryjnej, dotąd pobieraną wedle istniejącej Taryffy, iako to:

1. Od iednego tassu wielkiego z towarami po złp. 1. — 2. Od iednego tassu mniejszego po gr. 15. — 3. Od każdego rzemieślnika przychodzącego na iarmark z towarami po gr. 15. — 4. Od każdego konia po gr. 2. — 5. Od każdego bydłęcia w zaprzęgu po gr. 2. rozciąga niniejszém i do nowych czterech iarmarków teraz nadanych, z zastrzeżeniem: że opłata takowa dopóty tylko ma trwać i bydź

pobieraną, dopóki wedle ogólnych zasad niebędą przez Rząd zaprowadzone opłaty targowego i iarmarcznego we wszystkich innych Miastach.

Art: 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych poleca.

Działo się w Kaliszu na posiedzeniu Rady Administracyjney dnia 12 Sierpnia 1855 r.

(podpisano) Namiestnik General Feldmarszałek Xiąże Warszawski.
Dyrektor Główny Przydujący w Kom.
missyi Rządowej Spraw Wewnętrznych,
Duchownych i Oświecenia Publicznego,
(podpisano) Gołwin.

Sekretarz Stanu,
(podpisano) J. Tymowski.
Zgodno z Oryginałem:

Sekretarz Stanu, (podp:) J. Tymowski.

Za zgodność: za Dyrektora Kancellaryi, (podpisano) Kamiński.

w Warszawie dnia 25 września 1855 r.
7 października

Członek Rady Stanu, Prezes,

FRANCISZEK Hr. POTOCKI.

Maliszewski, Z. S. J.

Nro 57723. — WYDZIAŁ SKARBOWY. SEKCJA EKONOMICZNA.
KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Na mocy Reskryptu Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 17 Sierpnia r. b. Nro 32218. wzywa Dorocy Bóżnicze, ażeby ogłosiły Starozakon: respective swych Gmin, poniżej wyrażone rozporządzenie i warunki, pod iakimi dwie dotąd niezagospodarowane na kolonii Polesie w Ekonomii Gostynin założone osady Nro 3 i 4. każda po 16 morgów, 152 przętów kwadratowych miary nowopolskiéy gruntu wynosząca, mogą być Starozakonnym wykwalifikowanym nadane.

Podaje niniejszym do publiczney wiadomości: że w kolonii Starozakonnych Polesie zwanéy, w Ekonomii Rządowej Gostynin położonéy, znajdują się dwie wakujące osady pod Nro 3 i 4. o które ubiegać się mogą individua wyznania Możeszowego. Każda z tych dwóch osad zawiera w sobie po morgów 16. przętów kwadratowych 152. miary nowopolskiéy gruntu. W téy zaś przestrzeni, mieści się w szczególności pod Nrem 3. morgów 5. a pod Nrem 4. morgów 7. gruntu do produkcji usposobionego.

Ubiegający się do tych wakujących osad, oświadczą życzenia swoje miejscowemu Naddzierżawcy Ekonomii Gostynin, na folwarku Rataie zamieszkałemu, któ-

ry spisie z niemi i do zatwierdzenia Kommissyi Woiewódzkiej przedstawi protokół przedugodnie, obymować mające warunki następujące:

1. Ze osadnik obowiązany będzie przedewszystkiem usprawiedliwić dowodami, iż jest kraiowcem a niezagranicznym, następnie:
  - a, Po uprzątzeniu przez Urząd leśny drzewa, grunt swój wykarczować, do stanu kultury należyce przyprrowadzić.
  - b, Wystawić budowlę, iako to: dom mieszkalny, stodołę i oborę z ścisłym zastosowaniem się do rysunków przez Kommissyą Woiewódzką wydanych, które na gruncie przez Naddzierżawcę okazane mu zostaną.
  - c, Zabezpieczyć wystawione budynki w Towarzystwie Ogniwóm i składkę z nich opłacać, a to pod rygorem exekucyi Administracyiney.
  - d, Utrzymywać budynki w należyce dobrém stanie, potrzebną ilość inwentarza chodować, pola należyce uprawiać, regularnie czynsz i podatki Skarbówce opłacać i w takowych nie zalegać, gdyż wrzecie przeciwnym, byłby z osady exmittowany w drodze Administracyiney i prawo iego byłoby na satysfakcyą długu sprzedane.
  - e, Ulegać bezpośrednio władzy Soltysa, czyli dozorey osady, który wszystkich tam osadników rolnictwa uczyć i nad ich sprawowaniem się tak moralném iak rolniczém czuwać będzie. Nadto: ulegać władzy miejscowego Wójta Gminy, straż nocną Policyiną z innemi kolonistami z kolei odbywać, zgoła obowiązany będzie poddać się wszelkim Administracyinym i Policyinym przepisom, z któremi dokładnie się obeznać powinien.
  - f, Uskutecznić karczunek i uprawę gruntów swéy osady, wyłącznie ludźmi wyznania Moyżeszowego, i wiecznie temiż gospodarstwo prowadzić. Czeladź bowiem chrześcijańską, pod żadnym pozorem używać mu nie będzie wolno, a wykroczenie przeciwko temu, pozbawiłoby go prawa do osady.
  - g, Ani fabrykować, ani szynkować trunków, ani téż onemi handlować nie będzie wolno osadnikowi, pod karą na defraudantów przepisaną.
2. Ze względu na pracę i koszt, iako to: wykrudowania i zabudowania osady ponieść się mający, będzie miał sobie osadnik akkordowane przez Rząd (gdym się bezpłatnego drzewa na budowlę zrzcze) dwanaście, wrzecie zaś, jeżeli mu będzie drzewo bezpłatnie z lasów Rządowych wydane, otrzyma sześć lat wolnych od opłaty czynszu i podatków Skarbowych, wyłącznie składki ogniowéy, którą

do Towarzystwa Ogniwego z budynków po ich zabezpieczeniu, płacić będzie powinien. Po upływie zaś lat wolnych, płacić będzie osadnik do Skarbu przypadający z osady czynsz na Złp. 88. gr. 27. rocznie ustanowiony w dwóch półrocznych ratach, to jest: 1 Marea i 1 Grudnia każdego roku. Nadto opłacać do Skarbu podatki i ponosić równo z innymi ciężary gruntowe, iako to: Kontyngens i Podymne opłacać, i podobnie opłacać z swęj osady do Skarbu gotowizną, albo odbywać w naturze przypadający szarwark drogowy, podwoły dostawiać, kwaterunki znosić, zgoła ponosić te wszystkie ciężary i podatki, które teraz są i na przyszłość będą postanowione, a to bez żadnej ze Skarbu bonifikacyi. Podatki i ciężary gruntowe, nie będą go uwalniać od podatków do których Starozakonni są obowiązani. Dziesięciny wszakże ani pieniężny, ani snopowy, ani wytyczny dawać niebędzie.

3. Osady w mowie będące, konkurentom wykwalifikowanym i ich potomkom, na wieczne czasy będąc nadane, i tych według swego upodobania, byle tylko po gospodarsku, zawsze bez podziału na drobniejsze części lub subarendowanie, albo przybieranie współników, używać mogą.

4. Sprzedawać osad bez pośredniego od Władzy Administracyinęj uzyskania konsensu, wzbrania się.

5. Ani sprzedaż, ani cessa osady, nie będzie miała miejsca, aż po upływie lat wolnych i następnych lat dwanaście, a za każdym przelewem prawa swego, osadnik zapłaci do Skarbu iako Dominio directi, Laudemium całorocznęj ilości czynszu wyrównywaiące. Od téj wszakże opłaty wyjęte są successye i a rzecz krewnych z linii prostęj wstępnęj lub zstępnęj.

6. Ponieważ czynsz z osady jest wyrachowany na zasadzie Instrukcyi z roku 1818. w stosunku ceny frakcyinęj żyta w Powiecie i Obwodzie Gostyńskim, po złp. 10. za korzec, przeto ten ulegać będzie zmianie, po upływie każdych 30 lat, równie w stosunku zmieniającey się ceny żyta w Mieście Obwodowém przez frakcyę z upłynionych 30 lat od czasu obięcia osady, z zastrzeżeniem iednak: że czynsz w stosunku teraz postanowionęj kwoty, na pierwszy perjod lat 30 nigdy nad $\frac{1}{2}$ część podwyższonym lub zmniejszonym byđz niemoże. Gdy więc osadnik winien będzie opłacać po upływie lat wolnych złp. 88. gr. 27. za które po złp. 10. korzec żyta rachuiąc, wypada korcy warsz: 8. gar: 28 $\frac{2}{5}$. ta przeto ilość korcy, wiecznemi czasy za niewzruszoną uważana będzie, i w stosunku téj, po upływie pierwszych lat 30. na następne lata czynsz ustanowiony zostanie. Termin od którego cena frakcyina ży-

ta przyjmować się ma, uważany będzie dla wszystkich osadników na Polesiu bez względu, że iedni wscześniey drudzy późniey osady obięli i obeymują.

w Warszawie dnia ²⁹Sierpnia ¹⁰wrzesnia 1835 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,

FRANCISZEK Hr: POTOCKI

Maliszewski, Z. S. J.

NRO ⁷⁶¹¹⁰/₇₁₄₈. — WYDZIAŁ WOJSKOWY.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Powodowana raportami Kommissarza Obwodu Warszawskiego, Łęczyckiego i Kuliawskiego, poleca Wóytom Gmin, Prezydentom i Burmistrom miast, aby w obrębach swęy Administracyi, ściśle zarządźili śledztwo spisowych z różnych mieysc zbiegłych, przed Delegacyami Zaciągowemi i Kommissyą Supperrewizyją niestawiających, poniżej z rysopisem ich zamieszczonych.

W razie przeto którekokolwiek z nich wysłedzenia, ma bydź natychmiast przytrzymanym, i pod mocną strażą transportem przez Kommissarza Obwodu własciwemu Kommissyi Woiewódzkiej dostawionym. — Wóyci, Prezydenci i Burmistrze miast, ściśle ninieyszemu zarządzeniu zadosyć uczynić, a Kommissarze Obwodowi takowego dopilnować, i o skutku stosowne rapporta, w dniach naydalęy 30 złożyć są w obowiazku.

Warszawa dnia ³⁰Vrzesnia ¹²Października 1835 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,

FRANCISZEK Hr: POTOCKI.

Maliszewski, Z. S. J.

Lista zbiegłych spisowych z różnych mieysc Woiewództwa Mazowieckiego, przed Delegacyami Zaciągowemi i Kommissyą Supperrewizyją niestawiających, iako to:

z Obwodu Łęczyckiego.

Fryderyk Wilhelm Szytz, czeladnik sukienniczy, lat 22 maiący. Michał Maier, czeladnik sukienniczy, lat 29 maiący, twarzy ściągłéy, oczu siwych, wło-ów ciemno-bład, nosa ściągłego, czoła nizkiego.

Fryderyk Ernest, czeladnik szewcki, maiący lat 29, twarzy ściągłéy, oczu piwnych, nosa grubego, włosów bład, czoła nizkiego.

Krystyan Berend, czeladnik szewcki, lat 25 maiący, twarzy ściągłéy, oczu siwych, nosa ściągłego, włosów ciemnych, czoła wysokiego.

Kazimierz Radwański strycharz, lat 28 maiący, twarzy okrągłéy, oczu siwych, nosa ściągłego, włosów ciemnych, czoła wysokiego.

Sobestyan Kościński, uczeń szewcki, lat 22 maiący, twarzy okrągłéy, oczu piwnych, nosa małego, włosów błąd, czoła niskiego.

Jan Krygier, lat 27 maiący, sukiennik, twarzy ściągłéy, oczu niebieskich, nosa ściągłego, włosów ciemnych, czoła niskiego.

Krzysztof Szperber, uczeń szewcki, lat 25 maiący, twarzy ściągłéy, oczu szarych, nosa ściągłego, włosów błąd, czoła wysokiego. Stanisław Krupiński, lat 27 maiący.

Stanisław Lewandowski wyrobnik, lat 26 maiący, twarzy okrągłéy, oczu szarych, nosa zadartego, włosów ciemno-bład.

Antoni Nayman, uczeń postrzygacki, lat 22 maiący. Karól Sztulm, lat 26 maiący, uczeń postrzygacki.

Woyciech Rozyn, sukiennik, lat 26 maiący, twarzy ściągłéy, oczu niebieskich, nosa ściągłego, włosów błąd.

Wilhelm Fryderyk Elke, uczeń krawiecki, lat 23 maiący. Antoni Ewert, uczeń tkacki, lat 21 maiący.

Piotr Skowroński, lat 21 maiący, uczeń tkacki. Karól Weber, czeladnik szewcki, lat 22 maiący.

Gotlieb Lass, sukiennik, lat 23 maiący, twarzy okrągłéy, oczu piwnych, nosa miernego nieco zadartego, włosów ciemno-bład. Jan Cybart, lat 29 maiący, sukiennik.

Stanisław Bałdowski, lat 25 maiący, twarzy okrągłéy, oczu szarych, włosów ciemno-bład. Jan Jkiert, lat 28 maiący, wyrobnik.

Michał Suwarski, lat 24 maiący, twarzy ściągłéy, oczu piwnych, włosów ciemno-bład, z służby utrzymujący się.

Karól Lechman, lat 25 maiący, służący, twarzy okrągłéy, oczu szarych, włosów ciemno-bład, nosa zadartego.

Dominik Janiszewski, służący, lat 29 maiący, twarzy ściągłéy, oczu piwnych, włosów ciemno-bład, nosa miernego.

Jan Modro, sukiennik, lat 22 maiący, twarzy okrągłéy, oczu piwnych, włosów ciemno-bład, nosa nieco zadartego. Jan Henryk, wyrobnik lat 22 maiący.

Krzysztof Lange, wyrobnik, lat 28 maiący, twarzy ściągłéy, oczu piwnych, włosów błąd, nosa miernego. Wszyscy zbiegli z miasta Ozorkowa.

z Obwodu Kuiaawskiego.

Szymon Orzechowski, lat 28 mający, wzrostu dobrego, twarzy okrągłej, oczu niebieskich, włosów białych, będąc uwolnionym po wycierpianej karze z więzienia, i oddany Burmistrzowi miasta Brześć, zbiegł z aresztu policyjnego, przez podkopanie się pod fundament.

Walenty Gawłowski. Woyciech Kiermasiak. Antoni Ruciński. Jakób Saiak. Józef Strzyżewski. Farlów Lipke. Mateusz Słodkiewicz. Szczepan Wiśniewski. Woyciech Walczak. Kazimierz Orzechowski. Franciszek Chelmiński. Jakób Fiałkowski. Kazimierz Kopytko. Stanisław Kwiatkowski.

z Obwodu Warszawskiego.

Ignacy Domański, lat 26 mający, wzrostu arszynów z werszków $5\frac{2}{3}$, twarzy okrągłej, oczu siwych, nosa miernego, włosów ciemnych, czoła niskiego, rodem z wsi Borzęcina Obwodu Warszawskiego, zbiegł z Gminy Żbików.

NRO $\frac{77464}{7483}$. — WYDZIAŁ WOJSKOWY.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Z partyi żołnierzy b. Wojska Polskiego, do służby w woysku Cesarsko-Rosyjskiem zaciągniętych, oraz rekrutów, która w dniu $\frac{21}{2}$ Lipca r. b. z Warszawy, a w dniu $\frac{3}{2}$ Sierpnia r. b. z Lublina pod kommandą Porucznika Kołodniczewa z pułku Wołogodzkiego piechoty do Rosyi wyszła, zbiegło na noclegu w wsi Pawłowiczach Powiecie Włodzimierskim Gubernii Wołyńskiej, w dniu $\frac{15}{27}$ Sierpnia r. b. siedmiu ludzi, iako to:

Teofil Karczewski, lat 30 mający, wzrostu arszynów 2, werszków $8\frac{1}{2}$, twarzy ściągłej, oczu ciemnych, brody okrągłej, nosa miernego, włosów ciemnych. W roku 1831. był żołnierzem 1. pułku Ułanów.

Jan Wasilewski, w roku 1831. był w pułku Jazdy Sandomierskiej, mający lat 37, wzrostu arszynów 2, werszków 6, twarzy okrągłej, oczu siwych, włosów ciemnych, brody okrągłej, nosa miernego.

Makar Fontana, w roku 1831. był Podofficerem 4 pułku Strzelców, lat mający 25, wzrostu arszynów 2, werszków $5\frac{1}{2}$, twarzy okrągłej, oczu siwych, nosa miernego, włosów ciemnych, brody okrągłej.

Jan Fiszer, w roku 1831. był żołnierzem 5 pułku Ułanów, lat mający 24, wzrostu arszynów 2, werszków $5\frac{1}{2}$, twarzy okrągłej, oczu siwych, nosa miernego, brody okrągłej, włosów ciemnych.

Wincenty Bronikowski, od roku 1826. Podofficer 2 pułku Ułanów, mający lat 26, wzrostu arszynów 2, werszków 5, twarzy okrągłej, oczu siwych, nosa miernego, brody okrągłej, włosów ciemnych.

Alexander Chacęcki, od roku 1824. był żołnierzem 1 pułku Ułanów, lat mający 28, wzrostu arszynów 2, werszków 5, twarzy okrągłej, oczu niebieskich, nosa miernego, włosów ciemnych, brody okrągłej.

Ambroży Stawieniowski vel Staszkowski, popisowy z roku 1834. z Woiewództwa Mazowieckiego.

W skutek przeto Reskryptu Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, opartego na Odezwie Sztabu Głównego Armii Czynnéy, poleca Wóytom Gmin, Prezydentom i Burmistrzom Miast, aby w obrębach swéy Administracyi ściśle zarządzili śledztwo rzeczonych powyżéy zbiegów; wraze zaś wyśledzenia któregokolwiek z nich, ma bydź natychmiast przytrzymanym i pod mocną strażą przez Kommissarza Obwodu, najbliższéy kommandie Woyskowej dostawionym; o czém Kommissya Woiewódzka zaraz zawiadomioną bydź winna. —

Wóyci, Prezydenci i Burmistrze Miast, ściśle ninieyszemu zarządzeniu zadość uczynić, a Kommissarze Obwodowi takowego dopilnować i o skutku stosowne rapporta w dniach naydalej 3o złożyć są obowiązani.

w Warszawie dnia ^{5o Września} 12 Października 1835 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,
FRANCISZEK Hr. POTOCKI.

Maliszewski, Z. S. J.

NRO ⁷⁵⁵⁴¹/₇₈₈₄. — WYDZIAŁ POLICYI.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Rapportami Kommissarza Obwodu Warszawskiego zawiadomioną będąc, iż: We Wsi Zbikowie znaleziono w zbożu klacz maści brudno-białéy, lat 15 starą. — W Gminie Pęcław ujęto źrebie maści kasztanowaléy z grzywą od karku w połowie białą i ogonem takimże: rok ieden mające. — W Gminie Chrzanów przytrzymano klacz maści białéy, wzrostu miernego, lat 12 starą.

Kommissya Woiewódzka wzywa właścicieli wymienionych koni, iżby po odbiór onych do Wóytów Gmin wspomnianych w przeciągu miesięcy dwóch, z dowodami zgłosili się; po upływie bowiem tego terminu, sprzedaż koni tych nastąpi. —

w Warszawie dnia ^{5o września} 12 Października 1835 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,
FRANCISZEK Hr. POTOCKI.

Maliszewski, Z. S. J.
DODATEK DRU-

DZIENNIK URZĘDOWEGO.

w Warszawie dnia 15 Października 1835 roku.

NRO 67366.
6559. WYDZIAŁ POLICYJNY.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Zawiadomiona przez Kom. Rząd. S. W. D. i O. P. że w niektórych okolicach okazuje się na polach owad do szarańczy podobny, a nawet prawdziwa szarańcza: dla obznajmienia przeto mieszkańców Wdztwa Mazow: bliżej z cechami tego owadu i łatwiejszego onego od innych rozróżnienia, na przypadek okazania się; oraz dla podania środków jego niszczenia, ogłasza przez Dziennik Wdзки w dalszym ciągu zarządzenia swego pod datą 5. Lipca 1827 przez Cyrkularze do wszystkich Władz Administracyjno-Policyjnych wydanego, wiadomość o szarańczy i innych iey podobnych owadach, dla użytku gospodarzy wiejskich, przez Jarockiego Professora byłego Królewsko-Warszawskiego Uniwersytetu zebrane, polecając Wóytom, Prezydentom i Burmistrzom obznajmienie z takowemi mieszkańcóm ich Gmin i Miast.

w Warszawie dnia 16 Września 1835. r.

Członek Rady Stanu, Prezes,

FRANCISZEK HR. POTOCKI.

Maliszewski, Z. S. J.

O SZARAŃCZY

i innych iey podobnych owadach.

Wiadomo wszystkim, że owady legnąc się z iay, nie przynoszą właściwey sobie postaci, i że i tę postać, w której wystąpiły na świat, później zmieniają w inną, od pierwszej różniącą się, a jeszcze właściwey niepodobną: słowem, że owady w ciągu życia swego trzy razy postać, czyli kształt ciała odmieniają, tak dalece, iż w tych trzech epokach wieku swego, zupełnie oddzielnemi zdają się być istotami. Różnice między temi trzema postaciami w iednych rodzajach są większe niż w drugich. Pomijamy wszystkie inne owady, a zastanowimy się iedynie nad *Wielkopokrywami Skaczącymi* (Orthoptera Salientia), czyli nad takimi, które z szarańczą najbliższe mają podobieństwo; gdyż te są wyłącznie celem pisma niniejszego.

Owady dopiero wymienionego pokrewieństwa, odznaczają się tem od innych, że okazują mniej rozmaitości w przemianach czyli w przeobrażeniach swoich. Jaż kształt ciała, rożków i nóg, urządzenie pyszczka, a nawet maść ubarwienia czyli kolory, mają w wszystkich trzech epokach życia swego niemal zupełnie podobne; różnią się iedynie wielkością i następującemi punktami:

Na najpłonniejszych, suchych wzgórzach kraju naszego dosyć pospolita, w tym rodzaju do najozdobniejszych gatunków należąca, a dotąd za nieszkodliwą uważana. Obiedwie płcie mają skrzydła lotne i w spoczynku od tułwa dłuższe. Samiec tem się tylko różni od samicy, że iest znacznie mniejszy i szczuplejszy. Mają głowę i gorset brunatnawo-siwe, lub ceglasto czerwonawe: tułów żółtawo brunatny od przodu ciała ciemniejszy: nogi tylne aż do połowy piszczelów brudno gliniasto żółtawe, na końcach modre: pokrywy szare lub brudno żółtawe, trzema brunatnemi bręgami i kilkoma takimiż kropkami upstrzone. To są zwykczayne maści ich ubarwienia; lecz znajduią się czasem między niemi i takie, których całe ciało (prócz skrzydeł) iest brudno czerwonawo żółtawe, lub brudno ceglasto czerwone.

5. Szarańcza różowa. *Acrydium italicum*.

Okolo czternastu linii długa, brunatna z skrzydłami różowemi, z gorsetem płasko daszkowatym czworokątnym.

Nieszkodliwa, mieszka w urodzajnych okolicach europy. Lubo u nas nie należy do najszybszych owadów; bardziey iednakże iest pospolitą w krajach daley ku południowi posunionych. Gorset ma podłużno czworokątny z środkową i nabocznemi krawędziami wystającemi. Obiedwie płcie są lotne i sobie podobne: mają pokrywy żółte, czarnemi kropkami gęsto upstrzone: ich skrzydła czyisto różowe, przechodzą z wolna w szarawe przy brzegu przednim: piszczele i stopy nóg tylnych są podobnie iak skrzydła różowe. Wyobraża ją *Roesel T. 2 Locust. T. XXI. f. 6*. U niektórych po iedney smudze szrodkiem pokryw, tudzież brzegi naboczne gorsetu są brudno żółte.

6. Szarańcza siatkowata. *Acrydium grossum*.

Okolo pietnastu linii długa, rdzawo zielonawa: ma uda nóg tylnych krwawo czerwone: pokrywy rudawo zielonawe: skrzydła blado brunatnawe: tak skrzydła iak pokrywy wyraznie żyłkowato siatkowate: gorset czworokątny, płasko daszkowaty, z trzema krawędziami lekko wystającemi.

Nieszkodliwa, na pustych piaszczystych gruntach bardzo pospolita. Gorset ma podobnie urządzony iak gatunek poprzedzający. *Panzer. Faun. Ins. Germ. fasc. 33. f. 7.*

7. Szarańcza żółto-brzeżna. *Acrydium triangulare*.

Od pietnastu do siedmnastu linii długa: ma gorset czworokątny, płasko daszkowaty: krawędzie gorsetu i brzegi pokryw żółte.

2. *Skakun. (Tetrix)*. Rożki nitkowate, od połowy ciała krótsze. Pyszczek w dółku piersi ukrywalny. Ciało ściśnione bez ogona. Tył gorsetu ostroklinowaty, bardzo długi, wierzch tułwa pokrywający i od niego dłuższy. Pokrywy bardzo krótkie.
3. *Pasikonik. (Locusta)*. Rożki włosieniowate (to jest ku końcowi coraz szczuplejsze) od ciała dłuższe. Pyszczek wystający. Ciało ściśnione, u samicy palasikowatym ogonem opatrzone. Pokrywy długie. Głowa mierna lekko ściśniona.
4. *Swiercz. (Gryllus)*. Rożki włosieniowate, dłuższe niż ciało. Głowa duża, zaokrąglona. Ciało mierne, okrągławe, dwiema lub trzema przecikami zakończone.
5. *Turkuć. (Gryllotalpa)*. Rożki włosieniowate znacznie krótsze niż ciało. Głowa mierna, przedłużona, cokolwiek w gorset wsunięta. Ciało długie, okrągławe, dwiema przecikami zakończone. Nogi przednie ściśnione, bardzo szerokie, zębate.

Po wymienieniu powyższemu cech takich, któremi się owady tych pięciu rodzajów zaraz na pierwszy rzut oka między sobą różnią, przejdziemy następnie do tak ścisłych opisów każdego rodzaju, ażeby w rozróżnieniu ich żadna wątpliwość nie została.

R o d z a y I.

SZARAŃCZA. *ACRYDIUM*.

Rożki nitkowate, (rzadko na końcu słabo pałeczkowate) od połowy długości ciała krótsze, z drobnych dwudziestu czterech lub dwudziestu pięciu wstawów złożone, między oczami blisko ich brzegów osadzone. Głowa duża, lekko ściśniona pyszczek wystający. Wargi dwudzielna. Oczek na czole troje: z tych po jednym powyżej nasady rozków przy oczach, a jedno niżej (zwykle w rowku cz. 11) umieszczone. Tył gorsetu nieprzedłużony. Pokrywy dłuższe niż tułów, skrzydłom w długości równające, wierzch i boki tułwa osłaniające. Ciało lekko ściśnione, w obu płciach bez ogona. Nogi tylne długości ciała równające. Na końcu stóp między pazurkami strzępek błonowy zaokrąglony.

Ten rodzaj obeymuje największe szkodniki. Według jakości rozków wypada je podzielić na dwa następujące oddziały.

ODDZIAŁ PIERWSZY. Rożki nitkowate, czyli wszędzie równo grube. Do tych należą następujące u nas znaiomsze gatunki.

1. Szarańcza wędrowna. *Acrydium migratorium*.

Około półtrzecia ciała długa, błękitnawo zielona, pod spodem bledsza i cokolwiek w cieliste na piersiach przebiegająca: ma szczęki czarne: pokry-

Wy szarawo blade brunatne, ciemno brunatnemi lub czarnemi nie iednakiemi plamkami bez tadu upstrzone. Skrzydła bez plam blade, szarawe, przy ciele żółtawo zielonawe. Gorset bez poprzecznych przedziałów gładki, ostro daszkowaty. Piersi bez kolea. Na różowych pischzelach nóg tylnych kolce blade.

Samiec różni się od samicy tylko tém, że ma ciało znacznie szczuplejsze. Młode bezskrzydłe tak w tym iak wszystkich innych gatunkach maścią ubarwienia i kształtem gorsetu podobne są starym. Wysuszone na śpilce przybierają kolor oliwkowato-brunatnawy.

Właściwą oyczyzną tego gatunku iest zachodnia część Azji i stepy wschodnio-południowych kraiów europy. Zkąd zwykle w miesiącu Sierpniu w czasie lat gorących wzniosłszy się na powietrze, przylatuje z wiatrem do kraiów daley ku zachodowi położonych. Siadając codziennie dla spoczynku i żerowania na parę godzin przed zachodem słońca, puszcza się na zaiutrz w dalszą podróż po obeschnięciu rosy. Zaskoczona deszczem koczuię na iednym mieyscu, lub posuwa się piechotą w miarę potrzeby żywności. Lata tylko w dni pogodne i to w godzinach największego upału. Pielgrzymki te odbywa tak wielkimi gromadami, iż lecąc, na kształt chmury stońce sobą zasłania, a gdy siądzie na ziemi, całe łany na kilka, a czasem i na kilkanascie całów grubo pokrywa. Chociaż, Bogu dzięki! rzadko nas odwiedza; lecz przynosząc zawsze okropną klęskę całém okolicom, słusznym iest postrachem dla ludu. Gdzie spocznie, pożera liście drzew, zboża wszelkiego rodzaju i trawy, a zniszczywszy czasem w iedney noey całoroczne zabiegi tysięcy rolników, zostawia po odlocie tylko gołą, bobkowatym gnoiem przysypaną i mnóstwem iay swoich zarażoną ziemię. Każda samica znosi od 150 do 200 iay. Odgrzebawszy cokolwiek ziemi, składa ie w płytkim dołku przy łodygach niedoiedzionych roślin, i oblewa gęstą brudno żółtawą flegmą, która zawierając iaię w iednę bryłę, w krótce na powietrzu tężeie, wisłą skórkowatą powłokę około nich tworzy, i od przystępu wilgoci zabezpiecza. Po złożeniu iay zaczynają stare zdychać, i przed nadejściem zimy giną wszystkie.

Jeżeli po iey bytności zima następująca iest sucha i łagodna, a wiosna ciepła: nowe nieszczęście czeka tę okolicę, bo z tych iay wylęga się mnóstwo szarańczy, która zaraz z wiosny zasiewy i trawy niweczy, a która w młodości niemając skrzydeł, *piechotą* lub *szarańczą piechotną* od pospólstwa bywa nazywaną. Lubo nasz klimat iest znacznie zimniejszy od iey rodzinnego; mimo to, raz zagnieżdżona, potrafi się przez wiele lat utrzymać. Najlepszym dowodem tego są okolice Kalisza,

gdzie się od kilkunastu lat (i podobno od ostatniego przelotu przez Polskę w 1811 roku) ciągle rozmnaża. Jakoż w 1818 roku bawiąc w Kaliszu, znajdowałem ją w okolicach tego już iako miejscową, i teraz przysłano mi z tamąd przez *Kommissye Rządowe* znaczną ich liczbę obok gatunku *szarańczy czerwoney*, o której niżej mówić będziemy. Co zaś tem bardziey zdanie moje potwierdza, jest to, że się między przysłanemi znajduią tak poczwarki czyli ieszcze skrzydeł niemaiące, iako też dojrzałe czyli skrzydlate. Dojrzałe zaś są mniejsze cokolwiek od tych, które czasem z właściwey oyczyzny swoiey wprost do nas przylatuią. Podobnież między przysłaną *szarańszą czerwową* z okolic Łęczycy, Wielunia i z obwodu Białskiego (lubo w mieyszey liczbie) znajduią się iednak poczwarki *szarańczy wędrowney*, które równie za wyległe w tychże okolicach uważać muszę; bo nie maiąc skrzydeł, nie mogły z stępów wśchodnich przylecieć. Wreszcie na przybycie iey z mieysc rodzinnych byłoby za wczas; gdyż to zdarza się zwykle dopiero w miesiącach Lipcu i Sierpniu.

2. Szarańcza tatarska. *Acrydium tartaricum*.

Trzy cale długa, rudawo brudno żółta, w zielone przebiiająca, na gorsiecie blade brunatnemi w podłuż idącemi smugami nie wyraźnie upstrzona: ma szczęki podobne iak ciato: na czole rowek głęboki: na piersiach między dwiema przedniemi nogami kolec duży: gorset daszkowaty z trzema poprzecznymi fałdami na przodzie: pokrywy szarawo zielonawe, blade brunatnemi kropkami i plamkami niewyraźnie upstrzone; skrzydta rudawo szare z szrodkiem zielonawym, przy tylnym brzegu blade brunatną brzegą a na przednim ciemno brunatnemi kropkami i plamkami oznaczone: na piszczelach nóg tylnych po dwa rzędy dużych ciemno karmazynowych kolców; a na bokach ich grubych kolan po iedney czarney łukowatej kresce.

Oyczyzną tego gatunku są stepy tatarskie i inne w środku Azji położone. Lubo w prawdzie rzedziey, lecz równie wielkimi, a może i większemi chmurami odwiedza europę. Jedna z naywiększych iey gromad, która nieocenione szkody w Polsce i w Prusach zrządziła, była podług świadectwa Frischa w 1730 roku, o której wspominaiąc także Roesel, przytacza podanie naocznych świadków, iż rozplatawszy kilka z tych, które przy Berlinie usiadły, znajdowano w ich wnętrznościach po dwadzieścia kilka, a w niektórych i po trzydzieści ziarn żyta lub pszenicy. Jeżeli to podanie zdaie się bydź nieco wątpliwem, tak zupełnie mylnem jest utrzymywanie niektórych osób, iakoby się na ich skrzydłach znajdowały znaki, które z literami i cyframi maią mieć podobieństwo. Mamy w gabinecie Zoo-

logicznym Król. Warsz. Uniwers. piękny z tego gatunku exemplarz; lecz ani na tym, ani też na wielu w innych gabinetach oglądanych, żadnego śladu tym podobnych znaków upatrzeć nie mogłem.

3. Szarańcza czerwona. *Acrydium stridulum*.

Od trzynastu do dwudziestu dwóch linii długa: ma skrzydła cynobrowo czerwone z czarną lub ciemno brunatną brzegą na końcu: gorset duży ostro daszkowaty, drobno chropowaty.

Mieszka stale w całej niemal Europie, a szczególniej lubi okolice piaszczyste i lasami zacienione. W stanie dojrzałości należy do liczby owadów dosyć ozdobnych; lecz skoro się w miejscu jakim zbyt rozmnoży, przządza bardzo znaczne szkody w zbożach, a osobliwie w życie, któremu kłosa same przy żdźble ucina, i zwykle niezjedzone na ziemi zostawia. Ponieważ między iey płciami widoczna zachodzi różnica: warto ie bliżej poznać.

Samiec iest ciemno brunatny, czarnemi kropkami gęsto upstrzony, niekiedy nawet zupełnie czarniawy, i tylko na udach nóg tylnych dwiema lub trzema białawemi lub szaremi brzegami oznaczony. W stanie dojrzałości ma pokrywy cokolwiek dłuższe niż tułów, czerwono brunatne, czarnemi kropkami gęsto upstrzone; a skrzydła lotne, szeroko rozwiałne. W czasie lotu wydaie skrzydłami szczególniejszy, rzegoczący szelest. Lata rączo i dosyć wysoko. Dorasta tylko trzynastu, lub czternastu linii długości.

Samica dorastając dwudziestu dwóch linii długości, iest więc znacznie większa, a przytem zawsze bledsza. Ma głowe i gorset ciemno szarawo popielate lub piaskowe: tułów wielki czerwono brunatny; a potężne dwie tylne nogi brudno glinkowato żółte, czerwoną plamą na wierzchu uda naznaczone. W dojrzałości tak skrzydła iak pokrywy są u niey krótsze niż tułów. Nadto skrzydła iey lubo podobnie czerwone iak u samca, są iednak nierozwiałne i do latania niezdatne; pokrywy zaś ma podobney maści iak gorset i głowa. Jaja składa albo w piasek albo w szpary porozsychaney ziemi; a te są białawo zielone. Wyobrazil ią *Rapset* T. 2. *Locust*. T. XXI. f. 3.

4. Szarańcza modra. *Acrydium coerulecens*.

Od dziewięciu do czternastu linii długa: ma skrzydła modre czyli pięknie zielonawo błękitne, szeroką czarną lub ciemno brunatną brzegą przy końcu oznaczone, na końcach szare: gorset płasko daszkowaty, mierny. Na pokrywach trzy ciemne bręgi.

1. W stanie *liszki* nie mają ani śladu skrzydeł, i w największym wzroście rzadko przechodzą połowę tej wielkości, iaką w stanie dojrzałym mieć powinny. Po dwukrotnem zwykle wylenieniu się czyli zrzuceniu skóry, przechodzą w stan następujący:
2. W stanie *poczwaraki* dostają na plecach małe kliniki błonowe, które są zarodkami skrzydeł i pokryw skrzydłowych. W tej epoce doszedłszy blisko tej wielkości, iaka każdemu gatunkowi jest zakreślona, lenią się znowu i przeobrażają się po raz ostatni.
3. W stanie ostatnim, czyli *dojrzałości*, który zwykle w miesiącach Lipcu i Sierpniu następuje, otrzymują skrzydła i ich pokrywy, a oraz i wielkość sobie właściwą. Przelatując z miejsca na miejsce parzą się, i niosą iaią kształtu podługowatego, z których dopiero przyszły wosny nowe ich pokolenie lęgnąć się będzie.

Inne owady w drugiej epoce życia, to jest: w stanie *poczwarek* nie przyjmują żadnego pokarmu; te przeciwnie w wszystkich trzech stanach są prawie równo żarłoczne, i dla tego tym szkodliwsze. Wszystkie żywią się roślinami. Dwie tylne nogi mają znacznie od przednich większe, do skakania usposobione. Samce pociągając nogą tylną po brzegu skrzydeł i pokryw (podobnie iak smyczkiem po stronach skrzypców) wydają głos brzęczący świergotliwy lub świerczący. Dopiero przytoczone okoliczności są wspólne wszystkim *Wietkopokrywem skaczącem* owadom; dodadź tylko potrzeba, że samice niektórych mają tułów długim ogonem opatrzone, a ten składa się z dwóch listewek, i jest iaiowodem, czyli rynienką, po której iaią do głębokich dołków wpuszczają.

Ważne różnice, iakie w ich obyczajach, sposobie życia i stopniu szkodliwości dla człowieka zachodzą, stały się powodem do tego dziełka, w którym zamierzamy dać ścisły opis wszystkich lepiej znanych europejskich rodzajów i gatunków, i wskazać doświadczone środki najłatwiejszego wygubiania lub przynajmniej zmniejszania liczby tych, które najbardziej są szkodliwe.

Względnie do tego wspomnieć należy naprzód, że równie u nas i w krajach sąsiedzkich zamieszkałe, iako też na nieszczęście rolnika czasem do kraiu tego przybywające *Wietkopokrywe skaczące* owady, można podług następujących różnic podzielić na pięć rodzajów.

1. *Szarańcza*. (*Acrydium*). Rożki nitkowate, czyli iednostajnie grube, (rzadko nitkowato-pałeczkowate) od połowy długości ciała krótsze. Pyszczyk wystający. Ciało ściśnione bez ogona. Gorset w tył nieprzedłużony. Pokrywy długie.

Nieszkodliwa, równie na łąkach i trawą porośniętych odłogach, iako też i na trawnikach wśród lasów dosyć pospolita. Mając nogi tylne (w stosunku do ciała) dłuższe niż inne tego rodzaju gatunki, skacze nadzwyczaj wysoko. W jej ubarwieniu spostrzegamy następujące maści: Wierzch głowy, gorsetu i cały tułów ma czerwono-brunatne, u niektórych w oliwkowate przebiegające: naboczne krawędzie gorsetu, oba brzegi pokryw i piszczele nóg tylnych pięknie żółte: cztery przednie nogi, stanik, tudzież boki głowy i gorsetu zielone, w rdzawe lub żółtawe przebiegające: uda nóg tylnych żółte, czerwono-kreskowane: oczy, różki i głaszczki przy pyszczku brunatne: skrzydła od przodu blade brunatnawe: od tyłu żółtawo-zielonawe: pokrywy (których żółte brzegi przed końcem znikają) są rdzawo-brunatne. Wyrażają ją *Roesel Tom. 2. Locust. t. XXII. f. 1. 2.* Obie płcie są lotne i sobie podobne, a skrzydła ich w spoczynku niewiele za tułów wystają.

8. Szarańcza pstra. *Acrydium couerulans.*

Brunatno i zielono upstrzona, około czternastu linii długa: ma gorset płaskawy, pod tępym kątem w tyle zakończony.

Nieszkodliwa, u nas dosyć rzadka, na łąkowych odłogach i w lasach na pustych wyrębiskach zdarzająca się. Ma głowę, spód gorsetu, tułów cały i piszczele nóg wszystkich zielone: oczy i różki ciemno-brunatne: uda nóg wszystkich żółtawo-brunatne: wierzch gorsetu spłaszczony, pod tępym kątem w tyle zakończony, czerwono-brunatny: pokrywy czerwono-brunatne, ku końcowi w zielonawe przechodzące, ciemno-brunatnymi żyłkami i plamami upstrzone: skrzydła czysto błękitnawo-zielone lub zielonawo-błękitne, ku przodowi coraz bledsze. Wyobraża ją *Roesel w T. 2. Locust. t. XXII. f. 3.* Obiedwie płcie są lotne i sobie podobne.

9. Szarańcza ceglasta. *Acrydium germanicum.*

Okolo piętnastu linii długa, brudno ceglasta, w oliwkowate nieco przebiegająca: ma gorset tępo daszkowaty: skrzydła cynobrowo-czerwone, czarną łukowatą brzegą przy końcu oznaczone, na końcu szare przezroczyste.

Na pierwszy rzut oka, Szarańczy czerwony podobna, do rzadszych ozdobnych gatunków kraju naszego należąca, uważana jest dotąd za nieszkodliwą. Wyobraził ją siedzącą *Roesel T. 2. Locust. T. XX. f. 7.* Oprócz powyższej cechy można by przydać do opisu, że ma na rudawych pokrywach trzy ciemne bręgi: uda nóg tylnych w poprzek rowkowane, czarno-kropkowane, i czarnym pół księżycem na bokach kołana oznaczone: piszczele tychże nóg krwawo-czerwone.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(Dalszy ciąg)

10. Szarańcza brunatna. *Acrydium flavipes*.

Około czternastu linii długa, oliwkowato brunatna, ma zewnętrzny brzeg pokryw zielonawo żółty: uda nóg tylnych na spodzie krwawo czerwone, a piszczela żółte: gorset płasko daszkowaty czworokątny.

Należy do rzadszych, nieszkodliwych gatunków w Europie. Ma skrzydła tylko cokolwiek bledziéy (niż pokrywy) oliwkowato brunatne, słabo w żółtawe przy nasadzie przebiegające.

11. Szarańcza płowa. *Acrydium flavium. n.*

Dziewięć do dziesięciu linii długa, oliwkowato rudawa: ma wierzch głowy, gorsetu i pokryw płowe, czyli glinowato żółte, brzeg zewnętrzny pokryw jasno siarczysto żółty: gorset płasko daszkowaty, czworokątny, z trzema prostemi krawędziami: tułów blade żółtawy.

W okolicach Warszawy dosyć pospolita, nieszkodliwa.

12. Szarańcza księżycowata. *Acrydium lunulatum*.

Około iedenastu linii długa, ma gorset przednim brzegiem cokolwiek nad głowę sięgający, płaskawy, na wierzchu z trzema krawędziami; z których środkowa prosta, a naboczne księżycowate, od siebie odwrócone.

Nieszkodliwa, w Polsce na trawnikach wzgórzystych dosyć pospolita; lecz w tém osobliwsza, że na iednym i tém samym mieyscu iedne będą iednostaynie brunatne, drugie ciemniéy i bledziéy brunatno albo szaro upstrzone, inne zielone czerwone i żółtemi smugami przyozdobione. Słowem, tylko kształt gorsetu mają iednaki. Wyobrazil ie *Roesel T. 2. Locust. t. XX. f. 6. i 7.* W stanie dojrzałości wszystkie są lotne.

13. Szarańcza świergotliwa. *Acrydium viridulum*.

Na wierzchu zielona z białym brzegiem u pokryw, z gorsetem krzyżowo-daszkiowatym.

Nieszkodliwa, na łąkach górnych i ugorach dosyć pospolita, przez całe lato świergocząca, należy do pomniejszych gatunków. Ma wierzch głowy i gorsetu zielone; pokrywy także zielone z brzegiem białym.

ODDZIAŁ DRUGI. Rożki nitkowato pałeczkowate, czyli ku końcowi nieznacznie coraz grubsze. Tu należą same pomniejsze, nieszkodliwe gatunki. Takimi są:

14. *Szarańcza znaczona*. *Acridium biguttulum*.

Oliwkowata, na chmurkowatych pokrywach ukośną podłużną białą plamą naznaczona, z gorsetem daszkowatym.

Nieszkodliwa, na ugorach, odłogach i górzystych pastwiskach dosyć pospolita; w krajach iednakże dalej ku północy położonych, pospolitsza niż w południowych.

15. *Szarańcza ruda*. *Acridium rufum*.

Brunatna z tułowem rudym, z gorsetem krzyżowato daszkowatym: ma pokrywy brudno szare: rożki przy końcu zgrubiałe, a na samym końcu ostrokończyste.

Nieszkodliwa, od poprzedzającej większa, na piaszczystych i płonnych gruntach dosyć pospolita.

16. *Szarańcza smugowana*. *Acridium lineatum*.

Zielono, brunatno, różowo i biało smugowana, około dwunastu linii długa.

Nieszkodliwa, na piaszczystych gruntach dosyć pospolita: ma głowę zieloną z pyszczkiem żółtym: gorset zielony, na wierzchu czworokątno daszkowaty z nabocznemi krawędziami różowemi: pokrywy zielone, na końcach brunatne i tułów ukośną siatkowatą białą bręgą oznaczone: tułów i nogi brunatne: uda nóg tylnych z kolanami grubemi mają wierzchni brzeg zielony: rożki przy nasadzie żółtawe, na końcach brunatne i tylko cokolwiek grubsze. *Panz. Faun. Ins. G. fasc. 33. f. 9.*

17. *Szarańcza grubonoga*. *Acridium sibiricum*.

Płowawo szara, z nogami czerwawo płowemi: ma pischelę nóg przednich bardzo grube, około dziewięciu linii długa.

Nieszkodliwa. Niewiedzieć dla czego nadano iey w systemacie łacińskim nazwisko *sibirica*; gdyż znajduje się także i w różnych okolicach Europy, a nawet i w takich, które dalej ku południowi są posunięte, iako to w Karyntyi. Lubi płonne trawą porośłe grunta. Nadzwyczajną grubością pischelów nóg przednich (które mianowicie u samca są iaykowate) różni się od wszystkich poprzedzających gatunków. *Panz. Faun. J. G. fasc. 23.*

18. *Szarańcza krwawa*. *Acridium pedestre*.

Okolo trzynastu linii długa, bezskrzydła, cała krwawo czerwona, niekiedy w oliwkowate przebiegająca.

- a) Wykopawszy rów wyżey opisany dla Szarańczy kraiovéy przy obszarach, które opanowała, wpędzając ją do niego potrzeba z kierunkiem wiatru czyli za wiatrem i w czasie dnia, a mianowicie w czasie dnia pogodnego i po obniżeniu rosy; gdyż w téy porze można widzieć iéy posuwanie się, a oraz snadniéy ustrzedz się zbytniego tratowania zboża.
- b) Gdy iedni ludzie opatrzeni w wichy i miotły pilnują tylnego brzegu rowu, drudzy z strony pola przeciwnéy opatrzeni w pręty lub cienkie gałązki trącając z lekka po zbożu z chałosem napędzając ją będą do rowu.
- c) Ludzie poganiający Szarańczę tak będą rozstawieni, ażeby się końcami prętów dosięgać mogli, a między temi gdzie niegdzie staną z brząkadłami i wшыscy ruszą za danym znakiem.
- d) Postępować będą tak powolnie iak uchodząca przed nimi Szarańcza dozwoli; gdyż przez pośpiech mogliby iéy wiele przemiąć.
- e) Skoro taka obława doszła aż do rowu, natychmiast wpędzoną do niego Szarańczę ziemią przysypać i dobrze przydeptać potrzeba. Zostawiać iéy w rowie otwartym na pożarcie świu nie radzę, bo się iéy większa część rozeydzie, i całą obławę bezskuteczną uczyni, tym bardziéy, że raz spłoszona za drugim zachodem woli się na boki rozpierszchać, niż naprzód postępować. To prawda, że Szarańcza pod wiatr i pod górę postępować nie lubi; lecz w potrzebie i z rowu łatwo wyleźć potrafi. Niektórzy radzą posypywać ją w rowie wapnem dla większego zapewnienia się o iey zagładzie; lecz ten sposób byłby za kosztowny i dla większey liczby właścicieli ziem do wykonania niepodobny.
- f) Ażeby ile możności mało zrzadzać szkody w zbożu przez tratowanie, skoro tylko kierunek wiatru nie jest na przeszkodzie, poganiacze Szarańczy powinni postępować brudami. — To są ogólne rzuty względem potrzebnego zachowania się; okoliczności zaś miejscowe i roztropność dyrygującego obławą snadno podyktują te, które ieszcze dodadź będzie potrzeba.
2. Jeżeli Szarańcza przylatna bardzo grubo na zbożach osiadła, nayspewniejszym do wygubienia iéy sposobem jest zapalenie bezwzględne tychże zbóż na pniu stojących. Zapalenie iednakże to potrzeba uskutecznić w iednym czasie na kilku równoległych liniach w takim kierunku, ażeby się te z kierunkiem wiatru krzyżowały. Tym sposobem pędzona Szarańcza od wiatru płomieniem i dymem iednéy linii, wpadać będzie na ogień drugiéy. Jest to, zaiste! z iednéy strony wielką ofiara, którą dla ochrony innych okolic od podobnéy klęski koniecznie uczynić należy; z drugiéy strony zaś toż samo zboże iuż i tak za stracone uważać wypada; bo takie mnóstwo Szarańczy zabawiwszy na niem przez noc całą,

nie tylko mało co z niego zostawi, ale nawet i przyległe dobrze uszkodzi. Tak przynajmniej szkoda przez wczesne podpalenie zrzadzona będzie znośniejsza, bo ocali nierównie większą liczbę zbiorów innych okolic. Wreszcie spodziewać się należy, że gminy okoliczne zastosowane tym sposobem od podobnej klęski, chętnie się zdoła, i spodziewany plon w naturze właścicielowi powróci.

3. Jeżeli przylotna Szarańcza w zbyt wielkim mnóstwie zaległa ugory lub łąki: tratować ją potrzeba wozami, lub co lepsza walcami, i takich używają do równania łąk. W niedostatku kamiennych lub żelaznych takich walców, bierz na przódce kłoc drzewa na dwa lub trzy łokcie długi, a przynajmniej łokieć średnicy mający, wbij w środki końców jego po jednym sworzniu, zawdziej na nie witki żelazne albo nareszcie drewniane, a uwiązawszy do nich drążek z orczykami, zatocz się szybko za końmi, miliony Szarańczy w jednę godzinę pogniecie; a im będzie grubszy i cięższy, tym więcej skutku uczyni. Nie potrzeba, mniemam nadmienić, że w podobnym razie na jednym kłocu niedosyć. Wołów do tym podobnych zaprzęgów używać nieradzę; bo bydło rogate weni Szarańczy bez uszczerbku zdrowia znieść nie może.

4. Co do kraiovéy Szarańczy czerwónéy, (którą się wyżéy jako 3ci gatunek opisało) skoro się spóźniono z użyciem przeciw niéy sposobu pod n. 1. wskazanego; lub jeżeli mimo odbyte wpędzanie iéy w rowy i zasypywanie, ieszcze w znaczney liczbie widzieć się daie: radziłbym Obywatelom, ażeby w czasie żniwa znacznie wyżéy niż zwykle zboże żnać, a ściernie na każdym sprzątnionym łąnie (podług przepisu pod n. 2.) zaraz spalić kazali. Jeżeliby zaś mimo wysokości swoiéy ścierni sama dla zbytku chwastów palić się nie chciała: dobrzeby było porozrzucić na niéy miejscami suchą mierzwę lub suche chrusty: bo tym sposobem nietylko by się pozbyli wszystkich nielotnych na tychże polach pozostałych samiec tego gatunku i ich iay, które się zwykle zaraz przy powierzchni ziemi znajdują, ale oraz (jak wiadomo gospodarzom) to palenie ścierni w tym roku tak potrzebne, przyczyniłoby się choć w małej części do uzyznienia gruntów. Wreszcie pomiiając inne okoliczności, wypalenie ścierni na tych wszystkich polach, na których się tego roku Szarańcza znalazie, iest koniecznie potrzebne; gdyż tym tylko sposobem można się pozbyć iay, z którychby się w roku przyszłym ieszcze liczniéy niż teraz pokazała, gdyby podobnie ciepła i sucha wiosna nastąpiła. Gdzie ścierni za uboga czyli za rzadka lub za nadto trawista, tam trzeba nawieźć suchej mierzwy, chrustów lub wygrabisk z lasów, i te rozelawszy palić wraz ściernią.

5. Gdzie miejscowość pozwala, te wszystkie łąki i pola, na których w tym roku długo dożyła Szarańcza bawiła, i może ją złożyła, dobrzeby było wiesieni wodą zatopić, i zatopione aż do zimy dotrzymać. Jakkolwiek to jest doświadczony sposób na wygnoienie iay Szarańczy, tak łatwo przewidzieć można, iż w niewielu miejscach będzie mógł być użyty; bo niewiele wsi mają tak szczególne położenie, ażeby przez ich grunta w stosownym kierunku do tej potrzeby rzeczka lub struga płynęła.

6. Pasterzom bydła, tudzież polowym, leśnym i t. p. ludziom potrzeba przykazać, ażeby w wolnych chwilach tej jesieni iaja Szarańczy wyszukiwali i one niszczyli. Jaja mianowicie *Szarańczy wędrownéj* znajdując się zwykle blisko powierzchni ziemi przy kamieniach, i bryłach na polach, tudzież przy korzeniach krzewów, na miedzach czyli granicznikach, są tym łatwiejsze do znalezienia, bo będąc w znaczne kłęby pozlepiane, podobne są bryłkom w żółty zams (czyli w brudno żółtą ierchę) obwinioném; a tém samém różnią się od ziemi i od innych przedmiotów.

7. Przyorywania ścierni na tych łąkach, na których Szarańcza bawiła w miesiącu Sierpniu, bez poprzedniego wypalenia iéy, wyraźnie nie radzę; bo nietylko że zwyczajna skiba nie jest dostateczną do zepsucia iay; ale owszem zasłania je przed ostrością wiatrów i mrozów zimy, a za nadejściem ciepłych dni wiosny młoda z nich wylęła Szarańcza bez trudności wygrzebie się na wierzch, i niszczyć będzie zasiewy.

8. Nakoniec, pomiędzy doświadczone środki do zepsucia iay szarańczy liczyć można posypywanie w jesieni świeżem niegaszonym wapnem tych pol, na których ten szkodliwy owad w Miesiącu Sierpniu przebywał: mianowicie, gdy się to wykona po dobrym deszczu, kiedy ziemia obficie jest zwilgocona, albo też przed nastąpić mającym deszczem. Warząc, (że tak powiem) gaszące się wapno plód Szarańczy, przyczyni się oraz i do użyznienia gruntu. Przewidzieć jednakże można, że ten środek dla swéj kosztowności w niewielu miejscach będzie użyty.

Przechodząc kraiove gatunki Szarańczy, przy większej ich liczbie wyraziłem, że jest nieszkodliwa: wyrażenie to jednakże jest względne, to jest, że ie dotąd za nieszkodliwe poczytywano; lecz że wszystkie żywią się roślinami: wszystkie też mogłyby się stać szkodliwemi, gdyby się w miejscu jakim zbyt rozmnożyły. Potrzeba więc w gospodarstwie baczną mieć oko mianowicie na większe między zbożami i na łąkach pokazujące się gatunki, a spostrzegłszy, że się liczba jakiego gatunku za bardzo powiększać zaczyna, stosownie do miejscowości jednego z powyższych sposobów użyć na iéy wytępienie.

R o d z a y 2.

SKAKUN. TETRIX.

Rožki nitkowate, od połowy ciała krótsze, z trzynastu lub czternastu drobnych wstawów złożone, między oczami blisko ich brzegów osadzone. Głowa duża ściśnięta. Pyszczyk w wydrążeniu przodu piersi ukrywalny. Wargę z czterech części złożoną. Oczek na czole troje: z tych po jednym powyżej nasady rożków przy oczach, a jedno niżej na środku czoła. Pokrywy bardzo małe, listkowate, Skrzydła długości tutuwa równające. Ciało ściśnione, w obu płciach bez ogona. Tył gorsetu ostro-klinowaty, bardzo przedłużony, wierzch tutuwa pokrywający i od niego dłuższy. Nogi tylne dłuższe niż ciało. Końce stóp bez strzępka błonowego między pazurkami.

Do tego rodzaju należą same drobne i nieszkodliwe owady, które lud polski Skakunami, Skoczkami i Konikami nazywa. Pierwsze ich nazwisko jako bardziej upowszechnione przysiałem za rodzajowe. Takimi są dwa następujące na łąkach, wzgórzystych i skalistych okolicach, a niekiedy i na starych spustoszałych murach znajdujące się gatunki.

1. Skakun Skoczek. Tetrix subulata.

Brudno blade ceglasty, drobno chropowaty, ma gorset prosty, daszkowaty; tył gorsetu wązki ostrokończysty, blisko dwa razy tak długi jak tutuw; pokrywy owalowo listkowate.

2. Skakun Konik. Tetrix bipunctata.

Pięprzykowato brunatny, dwiema białawymi czworokątnymi kropkami na bokach gorsetu (1—1) oznaczony, ma gorset garbato wzniesiony, daszkowaty; tył gorsetu cokolwiek dłuższy niż tutuw.

R o d z a y 3.

PASIKONIK. LOCUSTA.

Rožki włosieniowate, od ciała dłuższe, z bardzo licznych i bardzo drobnych wstawów złożone, między oczami blisko ich brzegów osadzone. Czoło zwykle gładkie bez oczek wyraźnych. Pyszczyk wystający. Wargę nierozdzieloną. Pokrywy skrzydłowe dłuższe niż tutuw, wierzch i boki tutuwa osłaniają. Wierzch gorsetu tępy okrągławy. Tutuw u samców bez ogona; u samic długim pasikowatym, ściśnionym ogonem zakończy. Dwie tylne nogi znacznie (bo blisko dwa razy) dłuższe niż ciało.

Tu należą w prawdzie okazałe i dosyć ozdobne, ale nieszkodliwe i nieplenne owady. Mówię nieplenne; gdyż iedna samica, stósownie do gatunku, znosi kilka lub kilkanaście iay: i te za pomocą swego pałasikowego, z dwóch listew złożonego ogona, wkłada w głębokie dolki pod rozmaitemi krzewami. Najznajomsze u nas gatunki są następujące:

1. *Pasikonik zielony*. *Locusta viridissima*.

Pięknie maiowo zielony, z tępą krawędzią między rożkami. U niektórych za życia na wierzchu głowy, gorsetu i tutuwa pięknie różowa smuga. Ogon samicy prosto pałasikowaty. Rożki bardzo długie.

Długość samca półtora cala, samicy zaś wraz z ogonem półtrzecia cala. Znajdujemy ie w żyznych i urodzajnych okolicach na łąkach, między niskimi listkowatemi krzewami i na polach żytem pokrytych. Jest to największy i najozdobniejszy gatunek kraiu naszego. Ma pyszczek i klin na przyszrodkowym brzegu pokryw iasno cieliste; skrzydła czysto zielonawe bez plam.

2. *Pasikonik pstry*. *Locusta verrucivora*.

Czoło tępe, bez sęcżka między rożkami; na pokrywie rzędem czworokątne duże plamy; u samicy ogon łukowato pałasikowaty; rożki tylko cokolwiek dłuższe niż ciało.

Wielkością wyrównywa gatunkowi poprzedzającemu; lecz nie ma tak stałego ubarwienia, i stósownie do miejsca i pory roku znajdujemy ie iuż pięknie ciemno zielone, iuż szarawe, iuż rudawe: słowem tylko wspomniane w cesze punkta mogą posłużyć do ich poznania. Żyie na łąkach. Schwytny kąsa nielitościwie, i tak iest złośliwy, iż uchwyciwszy szczękami za suknię lub inny iaki przedmiot, woli sobie dać głowę urwać, niż puścić przedmiot uchwycony. Kąsając puszcza z pyszczka ślinę zieloną. Pospólstwo kraiów daley ku półnoey posunionych (a mianowicie w Szwecyi) używa tego Pasikonika do wygubienia *kurzawek*, czyli brodawek na rękach wyrastających. Skaleczona szczękami i obłana śliną iego brodawka, przechodzi w obieranie i wypada z korzeniem. Blizna po iey wypadnięciu goi się dosyć łatwo. Samice iego muszą bydź plenniejsze niż poprzedzającego gatunku; gdyż ten nierównie iest pospolitszy.

3. *Pasikonik zielonawy*. *Locusta varia*.

Blado zielony, na gorsiecie żółto smugowany; ma sęcżek na czole między rożkami; rożki bardzo długie; ogon u samicy łukowato pałasikowaty.

Długość samca ośm, a długość samicy wraz z ogonem dwanaście linii. Żyie w okolicach piaszczystych.

(Dokończenie w DODATKU TRZE-

DODATEK TRZECI DO NUMERU 213.
DZIENNIK URZĘDOWEGO.

w Warszawie dnia 7 Października 1835 r.

(Dokończenie)

4. *Pasikonik rudawy*. *Locuste fusca*.

Blado zielony, ma wierzch gorsetu i pokrywy rudawo blade brunatne, żółto między rożkami tępo wystające; rożki trochę dłuższe niż ciało; ogon samicy prosto pałasikowaty.

Cokolwiek większy od poprzedzającego, należy do rzadszych kraiowych gatunków.

5. *Pasikonik brudny*. *Locusta leucostica*.

Rudawo blade brunatny; ma tułów w różowe przebiegający; uda nóg tylnych tudzież kropki na pokrywach i zewnętrzny brzeg pokryw glinkowato żółte; ogon samicy sierpowato łukowaty, krótki, czarny.

Na trawnikach, mianowicie wśród lasów będących, bardzo pospolity. Długość samca dwanaście, samicy wraz z ogonem czternaście linii.

R o d z a y 4.

SWIERCZ. GRILLUS.

Rożki włosieniowate, z licznych drobnych wstawów złożone, od ciała dłuższe, między oczami blisko ich brzegów osadzone. Głowa wielka, okrągła od gorsetu obszerniejsza, bez oczek wyraźnych. Wargi niepodzielone. Gorset tępo czworokątny. Tułów mierny, okrągławy; u samców dwiema, a u samicy trzema pręcikami zakończony; środkowy pręcik u samicy okrągławy, przy końcu paterczkowaty, z dwóch rynienek złożony. Pokrywy płasko na wierzchu tułowa ułożone, i za niego niewystające; u samców przy końcu w poprzek składalne. Nogi przednie (jak w rodzajach poprzedzających) mierne, pochodowe: dwie tylne długości ciała równające.

Do tego rodzaju należą następujące kraiove gatunki:

1. *Swierz polny*. *Gryllus campestris*.

Czarny połyskliwy, około trzynastu linii długości; ma pokrywy szarawo brunatne z nasadą żółtawą; skrzydła tępe, krótsze od pokryw; uda nóg tylnych na spodzie krwawo czerwone; idziowód samicy długości tułowa równający, w górę zagięty.

Na piaszczysto glinkowatych wzgórkach dosyć pospolity. Mieszka w rurkowatych podziemnych, znacznie głębokich norach, które sobie sam grzebie. Żyje się innymi owadami, nie oszczędzając nawet innych tego oddziału gatunków. Z te-

go powodu należy do istot użytecznych. Samica składa jaja w głębi nory swojej, których niekiedy do trzechset naliczyć można. Świeżo z jaja wylęte podobne są mrówkom czarnym i towarzyszą ciągle rodzicom swoim. Oprócz niedostatku jaiowodu przy tyle tułowa, samiec różni się jeszcze tem od samicy, że ma na pokrywie kolistą owalową wklęsłość. Przyniesiony do domu wypędza z niego Karaczany i Świercze domowe, lecz sam się zwykle zagnieżdża.

2. Świercz domowy. *Gryllus domesticus.*

Płowy, około dwunastu linii długości; ma skrzydła oliwkowato żółte, od pokryw znacznie dłuższe, rudawo brunatnymi pręcikami zakończone; pokrywy owalowe, oliwkowato rude z żółtą smugą przez środek.

Znacznie szczuplejszy od poprzedzającego. Maść ciała iednych jest czysto płowa, czyli blade glinowato żółta; drugich w oliwkowate przebiiająca; innych rudawemi lub blade brunatnymi plamami upstrzona. Mieszka z ludźmi w domach, a mianowicie w piekarniach. Ciepło piecowe nadzwyczaj lubi. Gnieździ się w szparach ścian. Jest równie mnożny jak poprzedzający gatunek. Zbytnie rozmnożony w jakim domie, staie się iemu ciężarem; bo nie tylko pożera chleb, mięsiwa wędzone, tudzież wszelkie gotowane i pieczone leguminy, ale co gorsza, cisnąc się do garnków, topi się w nich i szpeci gotujące się potrawy. Nadto świerczeniem donośnem przez całą noc (mianowicie przed nastąpić mającą snotą), naprzykrza się mieszkańcom. Na wygubienie iego radzą zostawiać na miseczkach odwar mleka słodkiego z korzeniem Grzybieńca (*Nymphaea*); lecz te miseczki stawiać potrzeba na takich miejscach, żeby dzieci nie dostały, i nie wypily, gdyż to jest trucizna. Bezpieczniejszym środkiem do pozbycia się tych nieznośnych komorników jest przyniesienie do domu kilku dojrzałych *świerców polnych*; gdyż te w krótkim czasie wszystkich domowych częścią poiedzą, częścią wypędzą. To prawda, że *polne* po wypędzeniu *domowych*, w domu zagnieżdżać zwykły; lecz te, jako w małej liczbie z początku będące, snadniey wyłowić i albo na pole daleko od domu wynieść, albo też pozabijać można.

3. Świercz Przeźrotek. *Gryllus italicus.*

Blado zielonawo biały, w pół przezroczystry, z oczami czarnymi.

Żyie zwykle w lasach i zaroślach. Przez dzień ukrywa się pod niżkiami krzakami i liśćmi opadłemi z drzew. Pod wieczór odzywa się cichym świerczącym głosem. Jest bardzo ostrożny i pierzchliwy. Za usłyszeniem szmeru iakiego w blizkości przerywa swoje świerczenie i długo czekać potrzeba, nim się znowu odezwie. Jego użyteczność jest jeszcze niewiadoma; gdyż należy do nowszych odkryć. Panzer wy-

obraził go w *Hefst.* 22. t. 17. Zastanowiwszy się dobrze nad tym owadem, przyznać potrzeba, że on w rodzaju *Gryllus* pozostać nie może, lecz że zostanie sam ieden w Fabrycyuszowskim rodzaju *Acheta*. Głowę ma dużą, podłużno iaiowatą, zwisłą: pyszczyk tępy z szczękami wystającemi; głaszczki cztery; zuwaczkowe o trzech a warogowe o dwóch wstawach: różki włosieniowate, od ciała cokolwiek dłuższe: gorset podłużny, tępo stożkowaty, na wierzchu spłaszczony: tuluw podłużny bez ogona: pokrywy poziomo na tuluwie ułożone, końcami za niego wystające: skrzydła czysto szkliste, tępe: nogi szczupłe wysokie; tylne znacznie dłuższe niż ciało.

R o d z a y 5.

TURKUC. GRYLLOTALPA.

Różki znacznie krótsze niż ciało, włosieniowate, więcej niż z sześciudziesiąt bardzo drobnych wstawów złożone, blisko ócz osadzone. Na śródku czoła oczko iedno wyraźne. Głowa mierna, owalowata, pozioma, cokolwiek w gorset wsuniona. Pyszczyk wystający z szczękami potężnemi. Gorset podłużny, okrągławy. Tuluw okrągławy, długi, dwiema rozsunionemi pręcikami zakończony (u samiec bez wystającego iaiowodu). Pokrywy listkowate, poziomo na tuluwie ułożone, od połowy tuluwa krótsze. Skrzydła duże, w spoczynku bardzo wąsko złożone, i naksztalt dwóch listewek na śródku tuluwa leżące. Nogi dwie tylne krótsze niż ciało: przednie dwie nadzwyczaj grube, do grzebienia usposobione, w udach ściśniono rozszerzone na spodnim brzegu bez zębów ostre; w pieszczelach krótkie i szersze, łopatkowate i potężnemi ostremi zębami, czyli wycinkami na spodnim brzegu opatrzone bez stóp wyraźnych.

Jedyny w umiarkowanych krajach dosyć pospolity gatunek iest:

1. Turkuć Podjadek. *Gryllotalpa vulgaris*.

Na wierzchu rudawo brunatny, na spodzie rudawo żółty, przeszło dwa cale długi, ma u pieszczelów nóg przednich po cztery zęby.

Owad ten pospolicie znany, lecz stósownie do okolicy iuż *Turkuciem*, iuż *Podjatkem*, iuż mylnie *Niedźwiadkiem* bywa nazywany. Żyje na łąkach, ógrodach i polach uprawnych. Szczególniey lubi grunt pulchny, urodzajny. Ryjąc na wzor kreta ustawicznie w ziemi, i częścią podcinając nogami przedniemi, częścią podgryzając młode korzonki roślin czyni w zasiewach i trawach nieocenione szkody. Bytność iego w ziemi zdradzają zaraz z wiosny smugi pożółkłych i wynędznionych roślin. Niektórzy badacze utrzymują, że on nie żyje korzonkami roślin, lecz dżdżownikami i liszkami innych owadów i że szukając tychże w ziemi, staie się szkodliwym. Jakkolwiek bądź, to tylko iest pewna, że wiele zboża i innych użytecznych

łoślin ginie z iego przyczyny. Należy więc wytepić go tym pilniey: gdyż samice iego są bardzo plenne. Jakoż (stósownie do stopnia ciepła) przy końcu Czerwca lub na początku Lipca samica wygrzebawszy blisko na pół łokcia głęboką norę kształtu podłużney chemiczney retorty, znosi wnią od *dwóchset* do *czterechset* brudno żółtych owalowatych iay, z których się młode już przy końcu Sierpnia lęgnąc zaczynają. Młode świeżo z iay wylęte podobne są brunatnem mrówkom i dopóty żyją w towarzystwie ryjąc blisko siebie zaraz pod powierzchnią ziemi, dopóki *dwóch* wyleni nieodbędą. Po drugiey wyleni dopiero zaczynają się od siebie coraz bardziej oddalać. W takim kształcie i wielkości pokazuje się w późney iesieni i trwa w niej aż do przyszley wiosny. Nakoniec po piątey wyleni pokazuje się przy końcu Maia dojrzałym owadem. Otrzymawszy taką postać samiec, wabiąc samice w czasie ciepłych i pogodnych wieczorów wydaie donośny, dosyc przyiemny, świegoczący głos. Samica iest podobna samcowi.

Sposoby wygubiania Turkuciów.

Gdy można mieć tyle nawozu świniego, ażeby nim gospodarz wszystkie swe grunta mógł sprawić, pozbyłby się Turkuciów od razu; lecz kto ma wyobrażenie o rolnictwie, snadno się o niepodobieństwie użycia tego środka przekona. Lecz iak iest rzeczą doświadczoną, że się Turkucie gnoiem świń z ról wystraszą, tak przeciwnie przynęcają się do nich końskim. Za pierwszą zasadę powinnioby się mieć w gospodarstwie rolniczym, ażeby nawozy wszelkich zwierząt domowych w iednym dole przy oborze były składane; gdyż gnając razem zoboiętniałyby się przy, naymniey względem wielu owadów, a stawałyby się nierównie korzystnieysze dla roli.

Oprócz zabiiania pojedynczo starych Turkuciów, skoro się którego spotka, mamy dwa niezawodne, doświadczone środki, które przy pilnem użyciu znaczne korzyści przynoszą. Takieimi są:

1. Postrzegłszy w drugiey połowie miesiąca Sierpnia i na początku Września pożółkłe miejsca trawy na łąkach, zley ie wodą wrzącą; a w każdej takiej kępie trawy za iednem polaniem wygubisz całe z kilkuset młodych składające się stado. Chceszli się wprzódy o niezawodności przekonać, że tak miejscami pożółkłe trawy ukrywają pod sobą młode tego gatunku owady? Odgrzeb w tem miejscu tylko na parę calów ziemi; a uwidzisz cały rój rudawo brunatnych, dużem mrówkom podobnych istot. Niepotrzeba się obawiać, ażeby sobie wrzącą wodą trawy nie wyniszczyć; gdyż na miejscach pożółkłych mając korzenie podgryzione już i tak iest straconą; za nadeyściem zaś wiosny miejsca powazone pokryją się nową gęstą mórąwą.

2. Jeżeli się Turkucie zagnieździły w polach i ogrodach: każ przy końcu Września lub w Październiku powybierać na nich tu i owdzie dołki na łokieć głębokie, a na parę łokci obszerne i dno każdego wysłać dobrze wilgotnym czystym gnoiem końskim. Tak przyrządzone dołki potrzeba pokryć chrustem i słomą przytrząsnąć. Ponieważ, iak się wyżej nadmienilo, owady te lubią nawóz koński: będą się więc przez całą iesień schodzić do tych dołków, i zostaną w nich przez zimę. Zaraz na początku wiosny (skoro śnieg stopniał) odkrywszy dołki każ zebrać w nich Turkucie albo po zabiać, albo wrzącą wodą wyparzyć, albo co łatwiejsze, ten sam chróst i mierzwę, którą dołek był pokryty każ do dolka włożyć i spalić: a tak spalą się wraz wszystkie w nim zgromadzone Turkucie. Te sposoby powtarzając przez parę lat, oczyszczą się grunta i łąki od tego szkodliwego owadu.

Nro. $\frac{57221}{5616}$ — WYDZIAŁ POLICYJNY.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Powodowana Odezwanami Kommissyi Woiewództwa Krakowskiego, Podlaskiego, Lubelskiego i Augustowskiego, poleca Wóytom Gmin, Prezydentom i Burmistrzom miast, aby w obrębach swey Administracyi, ściśle zarządzili śledztwo osób w wieku spisowym będących, przed Delegacyami Zaciągowemi i Kommissyą superrewizyjną niestawiających i z różnych mieysc zbiegłych, poniżej z rysopisem ich zamieszczonych.

Wrazie zaś któregokolwiek z nich wysledzenia, ma bydź natychmiast przytrzymanym i pod mocną strażą transportem właściwy Kommissyi Woiewódzkiej dostawionym: o czem Kommissya Woiewódzka zaraz zawiadomioną bydź winna.

Wóyci, Prezydenci i Burmistrze miast, ściśle ninieyszemu zarządzeniu zadosyć uczynić, a Kommissarze Obwodowi takowego dopilnować, i o skutku stosowne rapporta w dniach naydaley 30 złożyć są w obowiązku.

Warszawa dnia 29 Lipca
10 Sierpnia 1835 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,
FRANCISZEK HR: POTOCKI.

Maliszewski, Z. S. J.

Lista zbiegłych z różnych mieysc, osób w wieku spisowym będących, przed Delegacyami zaciągowemi i Kommissyą Sapperrewizyjną niestawiających.

z Woiewództwa Krakowskiego.

Pawła Michalskiego, lat 20 mającego, wzrostu średniego, twarzy okrągłej, oczu siwych, nosa miernego, włosów ciemnych, zbiegłego z Gminy Bolesław Obwodu Olkuskiego.

z *Województwa Podlaskiego.*

Felixa Pućko, lat 24 mającego, twarzy okrągłej, oczu burch. włosów iasných, ubranego w czasie ucieczki, w surdud szaraczkowy, spodnie sukienne niebieskie, furażerkę szaraczkową z daszkiem.

Grzegorza Korniluk, wzrostu arszynów 2 wersztów $5\frac{1}{2}$, twarzy okrągłej, oczu piwných, nosa miernego, włosów rudawých, czoła miernego.

Tomasza Cuchańskiego, lat 22 mającego, wzrostu miernego, twarzy ściągłej, oczu siwych, włosów iasno-bład, nosa małego, czoła miernego, cery bladéy, zbiegłego z miasta Kocka.

z *Województwa Lubelskiego.*

Józefa Chmiel, rodem z Dzierążni, lat 26 mającego.

Kazimierza Smęgorz, lat 21 mającego, twarzy okrągłej, oczu siwych, nosa miernego, włosów bład, wzrostu arszynów 2 werszków 2.

z *Województwa Augustowskiego, Obwodu Maryampolskiego*

Z miasta Maryampola: Kazimierz Truszkowski, Henryk Augustyn, Alexander Sławski, Paweł Pałubiński, Leopold Dawgałyn. Z Gminy Kwieciszki: Maciej Pałkowski z wsi Gudyszki, Jakób Kidys z wsi Kurmaszyc, Wincenty Borowski z wsi Gednen. Z Gminy Michalin: Józef Ciwiński z wsi Szumska, Kazimierz Kerszmytis z wsi Miayciszki, Antoni Karuzas z wsi Karożyszki. Z Gminy Antonowo: Jakób Mickiewicz z wsi Gostry, Piotr Kulbaczewski z wsi Gulany, Szymon Karpowicz z wsi Nędrynie, Jan Skielsis z wsi Kalwa, Piotr Romanowski z wsi Meszkupie. Z miasta Pilwiszek: Jerzy Romanowski, Leon Chlebowski. Z miasta Pren Ignacy Tworowski. Z Gminy Michaliszki: Wincenty Zwalewski z wsi Dubie, Józef Kuzmicki z wsi Dubie, Michał Błażewicz z wsi Jeduraycie, Józef Słewiński z wsi Prene-włoki, Kazimierz Gustatis z wsi Pożarstwo. Z Gminy Szałupie: Franciszek Kulwicz z wsi Ignacewo. Z Gminy Promicz: Karól Kopcech z wsi Papiernia, Bumarl Bender z wsi teyże, Tomasz Kepceych z wsi teyże. Z Gminy Szałupie: Wawrzeniec Kleyza z wsi Czalyszki, Kazimierz Bokszyz z wsi Boczkienikiele, Maciej Buzas z wsi Pokapry. Z Gminy Folwark: Wawrzeniec Misienias, Paweł Kudykus z wsi Gimuny. Z Gminy Jakimiszki: Jerzy Wasilewski z wsi Gierniki, Bartłomiej Migonis z wsi Antokalnie. Z Gminy Freda: Tomasz Serbentas z wsi Długa. Z Gminy Folwark: Wincenty Mióduszewski z wsi Kozliszki, August Carl z wsi Godlewo, Jerzy Werzys z wsi Cegielnia, Maciej Jaros z wsi Mikulny. Z Gminy Freda: Józef Gutkus z wsi Mironiszki, Jan Karpowicz, Bartłomiej Bobiński z wsi Maurucie, Franciszek Karpowicz z wsi Gustaycie, Karól Szefer z wsi Weywery, Julian Kalof z wsi Weywery. Józef Chry-

stowski z wsi i Gminy Poniemoń. Jan Waszkiewicz z wsi Orłowiszki, Gm: Leś-
nowo, August Poch z miasta Sapieżyszek. Z Gminy Kidule: Krysztof Piazulis z wsi
Grynaycie, Jakób Deryłaytis z wsi Gieszcze, Dominik Milus z wsi Prowoźniki:
Ferdynand Flitz z miasta Sudarg, Andrzej Eydrukaytis z wsi Burgaycie, Ferdynand
Borrenas z wsi Grynaycie, Jan Martynaytis z wsi Boznaniszki, Jakób Bekieszus
z wsi teyże, Krysztof Ungaraytis z wsi Iltraki, Józef Gutkus, Kazimierz Żyłatis z wsi
Bowaycie, Jan Damiuzys z wsi Rezuki, Józef Cukas z wsi Sureyginie, Szymon
Jokczas z wsi teyże. Z Gminy Kidule: Adam Janulaytis z wsi Kirkily, Piotr Szwarc
z wsi Zury, Jerzy Symokaytis z wsi teyże, Piotr Martynus, Adam Jesaytis z wsi
Skordupiany, Adam Piotrowicz z wsi Szynieliki, Maciey Jzganaytis z wsi Ponowie,
Szymon Lekuly z wsi Karoliszki, Izidor Jzgonaytis z wsi Męczyki, Maciey Gier-
dowski z wsi Barakbudzie, Józef Łozowski z wsi Gotlibiszki wielkie, Adam Damu-
czys z wsi Abulaie, Piotr Szyłkowski z wsi Andryki, Jerzy Bataytis z wsi Krawczy-
szki, Stanisław Bosas z wsi Janiszki, Szymon Giabiunas z wsi Giecze, Szymon Ra-
dzewicz z wsi Sulki, Jerzy Trypataytis z wsi Degiesie, Antoni Bakaytis z wsi Kiep-
szly, Jakób Rudzewicz, Stanisław Stankiewicz, Jan Sulkaytis, Piotr Sulkaytis, Ignacy
Wołowicz z wsi Krawożyski, Krysztof Granic z wsi Werszupie, Urban Powilaytis,
z wsi Jokieliszki, Jan Domuszys z wsi Łansze. Z Gminy Leśnictwo: Jan Tankie-
wicz z wsi Usieie, Jan Rymkiewicz z wsi Winkszczupie, Wincenty Zawadzki z wsi
Bartłusie, Tomasz Januszaytis z wsi Malkolowizna, Piotr Gudaytis z folwarku Bob-
tele, Józef Kinka z wsi Slibiny, Jan Rauba z wsi Uszpiannie, Piotr Kieblo z wsi
teyże, Sylwester Bindaytis z wsi Kuly, Izidor Kułas, Józef Stelmokas z wsi Romo-
nieszki, Józef Naniewicz z wsi Woytiszki, Antoni Szyłkowski z wsi Tupiki, Wincen-
ty Lowrynaytis z wsi Dywiże, Antoni Olak z wsi Sedwigi, Antoni Gudaytis z wsi
Gryszakuda, Antoni Neykus, Kazimierz Bartruszaytis z wsi Połobie, Szymon Be-
doraytis z wsi Widgiry, Kazimierz Sagatowski z wsi Malwiszki, Jan Matyszczaytis
z wsi Urwinie, Jan Kobieżaytis z wsi Reczyłopie, Paweł Boczewicz z wsi Wilusie,
Jan Pałubiński z wsi Buda, Jan Januszaytis z wsi Ładyszki, Maciey Ofanowski,
Sylwester Pieczulaytis z wsi Szuklele, Tomasz Minkiewicz z wsi Mieśniny, Bernard
Ardonaytis z wsi Twyrbuły, Andrzej Urbaytis z wsi Jagieniszki, Andrzej Taszkie-
wicz z wsi Szaki. Z miasta Władysławowa: Efroim Kenig, Antoni Skirgayto, Kry-
styani Flitz, Frydrych Reykieł, Antoni Kemzura. Z Gminy Giełgudyszki: Juliusz
Milke z folwarku Giełgudyszki, Offo August Milke z folwarku tegoż, Alexander
Łaski z wsi Prusele. Z Gminy Zypke: Adam Murawski z wsi Podazie, Maciey Sul-
kaytis z wsi Braski, Hieronim Lulkowski z wsi Poniszki, Józef Michałowski z wsi

Szurpanle, Adam Snudas z wsi Wilkuliszki, Krzysztof Mibelajtis z wsi teyże, Adam Wałajtis z wsi teyże, Stanisław Dedyn z wsi Woytkupie, Krystyan Barożaytis z wsi teyże, Jan Konorał z wsi Popartynie, Jan Korł z wsi Dobiszki, Adam Łaurynaytis z wsi Dobiszki, Klemens Wikszraytis z wsi Totórwienie, Antoni Klimas z wsi Tarpnice, Maciey Żukowski z wsi Moskupie, Jakób Augustaynis z wsi Jaku, Julian Żukowski z wsi Mockupie, Adam Banda z wsi Gaysro, Wincenty Lewecki z wsi Jezuruki, Marcin Raninger z wsi Leopole, Jan Żemaytis z wsi Szwedyszki, Jan Kurklis z wsi Łazdynie, Tomasz Sadłowski z wsi Plinie, Andrzej Bałowski z wsi Szylwiety, Jerzy Bilwialis z wsi Akiecie, Karól Selol z wsi Waygoniszki, Jerzy Wyszyński z wsi Grażyszki, Izydor Miller z wsi Bertule. Z Gminy Dobrowola: Antoni Zarenas z wsi Woynotroki, Jan Zemaytis z wsi Gryzany, Maciey Bałwillo z wsi Łana Wilniszki, Mateusz Semunas z wsi Sapieżyszki, Izydor Spryndzinas z wsi Nowosady, Piotr Bułwillo z wsi Popiszki, Maciey Czapaytis z wsi Ława Łokaycie, Wincenty Olechowicz z wsi teyże, Szymon Marma z wsi teyże, Wincenty Jużynaytis z wsi Serwidy, Bartłomiej Bazgis z wsi Judeganie, Andrzej Obelenis z wsi teyże, Karól Ławnikaytis z wsi Sapieżyszki, Tomasz Połobis z wsi Ława Łokaycie, Piotr Załostowski z wsi Szlahów.

z Obwodu Kalwaryjskiego.

Z miasta Wisztyniec: Józef Kałwaycio, Frydrych Glezer, Karól Lukas, Michał Beyter, Jan Beyter, Jerzy Markis, Józef Grabowski. Z Gminy Kibeyki: Krystyan Ryckis z wsi Kibeyki, Jan Szmydt z wsi teyże, Wincenty Jakubowski z wsi Kilenty. Z Gminy Łankieliszki: Tomasz Szakiński z wsi Łankieliszki, Wincenty Szamasis z wsi Kunigiszki, Maciey Piotrowski z wsi Skarpieiewo, Tomasz Bangard z wsi Molmiszki. Jakób Uliński z folwarku Merecz Gminy Podziszki. Z Gminy Kotowszczyzna: Jan Szulc, Julian Orłowski z wsi Darzniki, Marcin Szymkaytis z folwarku Sklawszcze. Z Gminy Wisztyniec: Jan Zakiewicz z wsi Podwołyniec, Jan Beniamin z wsi Kurpiki, Edward Boruc z wsi Mazunie, Marcin Waliński z wsi Luki, Frydrych Cyerman z wsi Antowile, Józef Narkiewicz z wsi Tatarkiemie, Jerzy Sobolewski z wsi Dobrowola, Krzysztof Reiakis z wsi Dobrowola, Michał Kisielewski z wsi Janowka, Jerzy Milewski z wsi Warkle. Z miasta Wierzbołowa: Karól Dawidowicz, Michał Albaczyłes, Wincenty Szymmachere, Jan Kranledaytis, Jerzy Szwantner, Józef Pawlukaytis, Szymon Wodaytis, Filip Kliman, Ferdynand Proffe, Wilhelm Szneyder. Z Gminy Królowekrzesto: Jerzy Margaytis z wsi Kregdzdie, Kazimierz Wierzbicki z wsi Uzupie, Karól Knikowski z folwar: Królowekrzesto, Jan Sawicki z wsi Sawziniki.

(Dokończenie w DODATKU CZWAR-

DODATEK CZWARTY DO NUMERU 213.
DZIENNIKA URZĘDOWEGO.

w Warszawie dnia 7^{go} Października 1835 roku.

(Dokończenie Listy zbiegłych spisowych z różnych miejsc)

Jan Szukzda z wsi Sawziniki, Wincenty Bielawski z wsi Sawziniki, Szymon Szoykiewicz z wsi Jakiszki, Karól Berger z wsi Staławka wielka, Jerzy Sobolewski z wsi Staławka wielka, Wincenty Petrykaytis z wsi Staławka wielka, Maciey Kewtynaytis, z wsi Budwinów, Kazimierz Zelwis z wsi teyże, Józef Skrawdziwski z wsi teyże, Józef Orłowski z wsi teyże, Mateusz Pawenkis z wsi Staławka mała, Jan Jakiewicz z wsi teyże, Marcin Barłuszaytis z wsi Szywosady, Jan Barkowski z wsi teyże, Andrzej Antonowicz z wsi Eglupie, Antoni Szczuka z wsi Kletkiniszki, Tomasz Grabowski z wsi teyże, Jerzy Kowalewski z wsi teyże, Jerzy Wierzbicki z wsi Usupie, Jan Eydukatis z wsi Kregzdzie, Leopold Jlgerz z wsi teyże, Wincenty Ostrowski z wsi Łankupiany, Henryk Jung z folwarku Rostkowszczyzna, Szymon Orędarczyk z wsi Grażyski. Julian Rozenkrantz z folwarku i Gminy Poszyrwinty, Jerzy Kuźmicki z wsi Norwidy. Leopold Szlakaytis z folwarku Glichtorowszczyzna Gminy Gutków. Z Gminy Bartniki: Jan Bogdam z wsi Gieystoryszki, Wincenty Rozgayło z wsi Bartniki, Józef Malinowski z wsi teyże, Maciey Juckimowicz z wsi teyże, Szymon Płoczekas z wsi Bartniki, Józef Bulwicz z folwarku Bartniki, Jerzy Olita z wsi Oszkobołe, Jan Dymidowicz z wsi Nowinki, Frydrych Borchart z wsi teyże, Jan Dering z wsi teyże, Franciszek Petrykaytis z wsi teyże, Klemens Smolski z wsi Gustoryszki, Frydrych Lema z wsi teyże, Jerzy Burakiewicz z wsi teyże, Łukasz Bogdan z wsi teyże, Jerzy Baranowski z wsi Dobcniżki, Jan Zdanowicz z wsi teyże, Grzegórz Czarmański z wsi teyże, Wincenty Szurkus z wsi Powymem, Antoni Woytkiewicz z wsi Egliszki, Adam Sucharski z wsi Kłempucie. Z Gminy Giże: Wincenty Muzunaytis z wsi Ruda, Tomasz Migorys z w. Adamary, Maciey Sukus z wsi Payki Osady, Antoni Bendoraytis z wsi Orany, Wilhelm Regniher, Kazimierz Bakowski, Jan Treczokas, Hieronim Jeziorkowski, Jan Damili, Frydrych Helt. Z Gminy Wilkowszki: Józef Stanaytis z wsi Wikierotyszki, Jan Andrzejewski z wsi Pokalniszki, Daniel Krauza z wsi Mauszele, Bartłomiej Billa z wsi Jodupie, Bartłomiej Tawski z wsi Duńczyszki, Karól Fan z wsi Dugny, Andrzej Ambrazas z wsi Porowin, Mateusz Karhelima z wsi Backiszki, Józef Jamilaytis z wsi Gapryszki, Jerzy Bartuszkiewicz z wsi Morgi, Jerzy Rutkowski z wsi Znaczki, Wincenty Bosowski z wsi Gudele, Wineenty Rudziewicz z wsi Gudele, Tomasz Kasperowicz z wsi Skrandupie, Tomasz

Josaytis z wsi Szechoy, Szymon Woyciulanis z wsi teyże, Antoni Bartłomonay z wsi Bobławka, Wincenty Błazys z wsi teyże, Onufry Michniewicz z folwarku Wilkowyski, Jan Baranowski z wsi Budziszki. Michał Melesz z wsi Janowice, Gminy Rutka. Andrzej Nowert z wsi Zaile, Gminy Sperna. Ignacy Sawranowicz z folwarku Grotowszczyzna. Mateusz Sawicki z wsi Mastalerze, Gminy Krakopol. Z Gminy Rudawka: Paweł Jurewicz z wsi Rządziszki, Szymon Nowialis z wsi Kolniszki, Maciej Jamiszewski z wsi Nowowłoki, Bartłomiej Królikowski z wsi Warty, Józef Tarnowski z wsi Krasna, Piotr Wilkiewicz, Szymon Grymałowicz z wsi Smolnica, Szymon Nowialis z wsi Kolniszki. Karól Rachemberg z folwarku Semeniszki, Wincenty Cegiński z wsi Głozniki, Józef Woyna z wsi Nastorzyszki, Jan Janulewicz z wsi Nowina, Szymon Grzymałowski z wsi Smolnica. Z Gminy Koleśniki: Karól Szostakowski z wsi Pankowic. Z Gminy Kirsna Ostrów: Adam Kozłowski z wsi Szyłonie, Rogalinis z wsi Pogłady. Z Gminy Urdomin, folwarku Szostaków Jan Maślowski. Z Gminy i wsi Trakiany Ignacy Kruszewski. Z Gminy Wilkobołe: Józef Bielewicz z wsi Wilkobołe, Józef Dübicki z wsi teyże, Józef Pazewicz z wsi Alexandrów. Z Gminy Ludwinów: Andrzej Kunicki z wsi Strozdy. Z Gminy Penkiny: Jan Dyk z wsi Penkiny, Antoni Garbowski z wsi Widgiry, Mateusz Zelagiryś z wsi Jadupiany. Z Gminy Kalwarya: Tomasz Bartoszek z wsi Podpilókałnie, Tomasz Kordak z wsi Suzniski, Tomasz Możejko z wsi Trakiszki, Jakób Kukiewicz z wsi Götowszczyzna. Z miasta Kalwaryi: Karól Szniel, Jakób Neyman, Marcin Browko, Michał Leszczyński.

NRO 77503. — WYDZIAŁ POLICYI.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

W skutek Odezwy Kommissyi Woiewództwa Podlaskiego, poleca Wóytom Gmin, Prezydentom i Burmistrsom Miast, aby wobębach swéy Administracyi ściśle zarządzili śledztwo nieiakiego Jana Władysława dwóch imion Jaroszewskiego, byłego Komornika Sądowego przy Trybunale Cywilnym Woiewództwa Podlaskiego, który z wsi Rozwadowa Gminy Domaniny Kępki, Obwodu Łukowskiego, bez żadnego świadectwa niewiadomo dokąd się udał.

Wrazie przeto onego gdziekolwiek bądź wyśledzenia, ma być natychmiast przytrzymanym i pod mocną strażą transportem przez właściwego Kommissarza Obwodu, wprost bezpośrednio do Prokuratora Królewskiego przy Trybunale Cywilnym Woiewództwa Podlaskiego do miasta Siedlec dostawionym; o czém Kommissya Woiewódzka zaraz zawiadomioną być winna.

Wóyci, Prezydenci i Burmistrze Miast, ściśle ninieyszemu zarządzeniu zado-

syć uczynić, a Kommissarze Obwodowi takowego dopilnować i o skutku stosowne
rapporta w dniach naydaléy 30 złożyć są w obowiązku.

w Warszawie dnia ^{50 września} 1835 r.
_{18 Października}

Członek Rady Stanu, Prezes,

FRANCISZEK Hr. POTOCKI.

Maliszewski, Z. S. J.

Nro ⁷²³²⁸/₂₉₄₇₂ — WYDZIAŁ SKARBOWY. SEKCJA SKARBOWA.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Podaje do wiadomości osób interessowanych, że stosownie do reskryptu Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia ^{26 Czerwca} 1835 r. Nro 40,519, w skutku Wyroku Sądu Administracyjnego I. Instancyi Woiewództwa tuteyszego w dniu 31 Sierpnia 1833 r. zapadłego; Dobra Bronisze i Piotrkówek, od opłaty podatków Offiary, ¹²⁴/₁₀₀ Kontyngensu i Podymnego za rok 1831. w ogóle Złp: 1549 gr. 1. — w szczególności:

Folwark Bronisze.

Offiary ¹²⁴ / ₁₀₀ z roku 1831. rat 2	:	:	w summie Złp. 978. gr. 16.
Kontyngensu ditto	:	:	w summie Złp. 217. gr. 7.

Folwark Piotrkówek duży.

Kontyngensu z roku 1831. rat 2	:	:	w summie Złp. 116. gr. 12.
--------------------------------	---	---	----------------------------

3ch Włóścian wsi Bronisze.

Kontyngensu z roku 1831. rat 2	:	:	w summie Złp. 34. gr. 18.
Podymnego ditto	:	:	w summie Złp. 22. gr. 15.
Szarwarku drog: ditto	:	:	w summie Złp. 16. gr. 15.

8miu Włóścian wsi Piotrkówek duży.

Kontyngensu z roku 1831. rat 2	:	:	w summie Złp. 62. gr. 23.
Podymnego ditto	:	:	w summie Złp. 52. gr. 15.
Szarwarku ditto	:	:	w summie Złp. 48.

uwalniającego; Kommissya Woiewódzka po przekonaniu się z świadectwa Kassy Obwodu Warszawskiego daty ^{20 Sierpnia} 1835 r. b. że Folwark i Włóścianie wyż rze-
czeni allewiowany im podatek z włościwego roku 1831. do Kassy zapłacili, wydała
w dniu dzisiejszym Kassie Obwodu Warszawskiego upoważnienie, aby kwotę iak

wyż wyrażono Złp: 1549 gr. 1. natychmiast Kontrybuentom w gotówiznie za ich kwitami wypłaciła.

w Warszawie dnia 20 września
2 Października 1835 r.

Członek Rady Stanu, Prezes,

FRANCISZEK Hr. POTOCKI.

Maliszewski, Z. S. J.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA PŁOCKIEGO.

Ponieważ dla braku ochotników, Licytacya na wydzierżawienie Dochodów Konsumpcyjnych z Miasta Sierpea na czas od 1 Stycznia 1836. do ostatniego Grudnia 1837 r. w pierwszym terminie na dzień 22 Mca bieżącego oznaczonym, zpełzła, przeto Kommissya Woiewództwa Płockiego ogłasza powtórny termin na dzień 22 Października r. b. w którym w Biórze Kommissyi Wdźkiéy od godziny 9 z rana, odbywać się będzie Licytacya na wydzierżawienie pomienionych dochodów od praetium fisci Złp: 25,120. pod warunkami w Dzienniku Powszechnym z dnia 6 Września r. b. Nro 253. i Woiewódzkim pod dniem $\frac{13}{3}$ Sierpnia r. b. zamieszczonemi, które prócz tego w każdym czasie w Urzędach Handlowych i w Wydziale Skarbowym Kommissyi Woiewódzkiéy odczytane przez Interessentów być mogą.

Obwieszczenie to aby każdego wiadomości doszło, Wóyci Gmin i Burmistrze Miast, Prezydenci JXX. Plebanie, Rabini w Buźnicach po trzykroć ogłoszą, i że dopełnili, dowody tego przed Kommissarzem właściwego Obwodu złożą, którzy ie z Prezydentem miejscowym Kommissyi Woiewódzkiéy przed terminem Licytacyi nadesłać obowiązani.

w Płocku dnia $\frac{12}{4}$ Września 1835 r.

Rzeczywisty Radca Stanu, Prezes, Bołgowski.

Sekretarz Jeneralny, Kozłowski.

O B W I E S Z C Z E N I A.

Sąd Pokoju Powiatu Brzeskiego.

Z powodu żądania regulacyi nowéy hypoteki przez W. Edwarda Ludwig, A-
ptekarza w mieście Brześciu Kuiawskim, Powiecie Brzeskim, Woiewództwie Mazo-
wieckim zamieszkałego, w dniu $\frac{13}{3}$ Września 1835 r. wniesionego, co do nieru-
chomości wspólnej własności iego, iakoteż W. Joanny z Noaków Ludwigowéy mał-
żonki iego stanowiącéy, w mieście Brześciu Kuiawskim, Powiecie Brzeskim, Woie-

wództwie Mazowieckim przy ulicy Miszka zwaney, pod Nro 23. położoney, skł^{as} daj^{ac}ey się: *a*, z kamienicy czyli domu massiv murowanego o iednym pięt^{rze} i parterze od ulicy, czyli frontu pi^{ęć} okien mai^{ac}ego, dach^{ówką} pokrytego, obeymu^{ją}cego w sobie na pierwszem pięt^{rze} pi^{ęć} oddzielnych pokoi i kuchni^ą, na parterze takichże pokoi pi^{ęć}; pod domem tym znajdui^ą się trzy oddzielne piwnice murowane sklepione; *b*, z officyny massiv murowan^{ey} po-za domem powyż^{ey} opisanym w dziedzi^ęncu stoj^{ac}ey, dach^{ówką} pokryt^{ey}, laboratorium chemiczne w sobie mieszcz^{ac}ey; *c*, ze stajni, wozowni, śpi^{chrza} podobniez massiv murowanych, pod iednym dachem b^ęd^{ac}ych, dach^{ówką} pokrytych, w dziedzi^ęncu po-za domem wyż^{ey} określonym stoj^{ac}ych; *d*, z placu, na którym tak dom rzeczony, iakoteż zabudowania przy nim b^ęd^{ac}e powyż^{ey} wyrażone stoia^ą, a to celem uregulowania i hypotecznie ustalenia tytułu własności t^ęy nieruchomości na imie WW. Edwarda i Joanny z Noaków Ludwigo^w, małżonko^w; uwiadamia interessent^{ów}, że takowa nast^{ąpi} w S^{ądzie} tutejszym dnia ^{31 Grudnia} _{12 Stycznia} 18³⁵/₃₆ r. o godzinie dziewi^ąt^{ey} z rana. — Wzywa ich przeto, aby do takow^{ey} osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczeg^{ólnie} na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokołu regulacyi podali i w dokumenta, prawa ich udowadniai^{ące} zaopatrzyli się. Ostrzeżga ich oraz, że niezgłaszai^{ący} się w terminie powyższym, podpadną prekluzyi w art: 154 i 160. prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej. Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołan^{ey}, w terminie do regulacyi nie stawil się, tenże, na żądanie któregokolwiek z interessent^{ów}, na karę 10 do 50 Złp: skazanym zostanie, i podług art: 150 tegoż prawa, utraci wszelkie dobrodzieystwa prawne względem swych wierzcycieli. Ogłoszenie decyzyi, iaka w skutek aktu regulacyi wydan^ą b^ędzie, nast^{ąpi} dnia ²⁴/₁₄ Stycznia roku 1836., na posiedzeniu publicz^{nym} S^{ądu} tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niey upływać zacznie. Interessenci przeto bez dalszego wezwania, w tymże dniu ogłoszeniu i^ęy przytomnemi byđz winni. —

w Brześciu dnia ¹⁴/₂₆ Września 1835 r.

Tryniszewski, Z. P.

Sąd Pokoju Powiatu Łęczyckiego.

Z powodu żądania regulacyi now^{ey} hypoteki, iako to: 1. kamienicy w Rynku w mieście Łęczycy pod Nro 104 i 105; 2. domu zaieznego przy ulicy Poznań-

skiéy w mieście Łęczycy pod Nro 167; 3. domu takóž w mieście Łęczycy przy ulicy Poznańskiéy Nro 166; wszystkie te nieruchomości do succesorów po niegdý Emmanuelu Duczyńskim naležące; 4. plac pusty wraz z ogrodzeniem, czyli oparkowaniem, przy ulicy Kościelnéy, pod Nro 36. w mieście Łęczycy, do Leyba i Ratzy Begeleizenów; 5. domu w mieście Łęczycy przy ulicy Poznańskiéy pod Nro 171½ do Doroty Subkowskiéy wdowy naležących, uwiadamia interessentów, że takowa co do wszystkich powyższych Numerów nastąpi w Sądzie tutejszym w dniu 28° Stycznia roku przyszłego 1836. z rana o godzinie 9° t. Wzywa ich przeto, aby do takowéy osobiście, lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokołu regulacyi podali i w dokumencie prawa ich udowadniające, zaopatrzyli się. Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie powyższym, podpadną prekluzyi w art: 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818. przepisanej. Jezeliby właściciel nieruchomości wywołanej, w terminie do regulacyi niestawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interessentów na karę 10 do 50 Złp: skazanym zostanie, i podług art. 150 tegoż prawa, utraci wszelkie dobrodzieystwa prawne względem swych wierzycieli. Ogłoszenie deczyi, iaka w skutek aktu regulacyi wydaną będzie, nastąpi co do wszystkich powyższych Numerów dnia 14° Stycznia roku 1836., na posiedzeniu publiczném Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niéy upływać zacznie. Interessenci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszeniu iéy przytomnemi byđż winni.

Łęczycy dnia 11° Września 1835 r.

Turowski, Podśędek.

Prezydent Miasta Łowicza.

Zawiadamia publiczność: iż w Biórze iego dnia 18° Października r. b. o godzinie 2. po południu, w obecności W. Adiunkta Dozorcý miast, odbędzie się publiczna plus licytacya na trzechletnie wydzierżawienie dochodu z mostów starych na Rzece Bzurze pod Łowiczem, do Kassy Ekonomicznéy miasta Łowicza naležących, przez opieczętowane Deklaracye, w zastosowaniu się do postanowienia Rady Administracyynéy z dnia 28° Maia roku 1833, podług domieszczonego ponižéy Wzoru podać się winne. — Licytacya ta zacznie się in plus od summy Złp: 10.5 gr: 12 przez terażnieyszego Dzierżawcę opłacanej, do Deklaracyi dołączzone byđż powinno

Świadcetwo któreykolwiek Kassy publiczney na złożone na dotrzymanie licytacyi w gotowiznie lub w listach zastawnych vadium w kwocie Złp: 101 gr: 16, iako jedną dziesiątą część summy, za basis wzięte. Warunki w każdym czasie znajduią się do przejrzenia w Biórze W. Kommissarza Obwodu i u Prezydenta. — Deklaracye mają bydź składane do rąk Prezydenta naydaléy do godziny pierwszey z południa w terminie oznaczonym, późniéy zaś przyjęte nie będą.

w Łowiczu dnia $\frac{1}{8}$ Września 1835 r.

Bystry.

W z ó r d o D e k l a r a c y i .
D e k l a r a c y a .

W skutku ogłoszenia dnia $\frac{1}{8}$ Września r. b. podaie ninieyszą Deklaracyą, iż obowiąznie się wziąć w dzierzawę trzechletnią dochód z mostów starych na Rzece Bzurze do Kassy Ekonomiczney należących (w mieście Łowiczu za summę Złp: N. wyraźnie złotych polskich. (Wypisać literami) poddaiąc się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyinych obiętém. Świadcetwo Kassy N. na złożone w niéy vadium Złp: N. wynoszące dołączam, które w razie nieutrzymania się na licytacyi sam odbiorę. — Stałe moje zamieszkanie iest w N.

Pisałem w N. dnia Mca roku.

podpisać Jmie i Nazwisko.

Gdy przez nastąpioną śmierć, to iest: Bartłomieia Kłudkowskiego, w dniu 7 Września 1820 r. zaś iego Małżonki Teressy Kłudkowskiéy w dniu 24 Czerwca 1834 r. wierzycieli kapitału Złp: 2000 na nieruchomości Nro 2152 w Warszawie położonéy, w Diale IV. pod Nro 1. zabezpieczonego, otworzył się spadek; przeto dla wszystkich interessentów do stawienia się, termin sześćio miesięczny na dzień $\frac{17}{2}$ Stycznia 1836 r. o godzinie 3 z południa, w Kancellaryi hypoteczney Woiewództwa Mazowieckiego, celem przepisania tytułu, wyznacza się.

w Warszawie dnia $\frac{21}{1}$ Lipca 1835 r.

Tomasz Rudnicki, Regent.

Ogłasza się wiadomość otwarcia Spadku po Adamie Jaczewskim właścicielu Dóbr Pniewnik, Nowawieś, Osowno, Radoszyn, Dróp, z przyległościami, w Powiecie Stanisławowskim, Woiewództwie Mazowieckim położonych, na dniu 27 Lutego r. b. zmarłym, z wyznaczeniem sześćio-miesięcznego terminu, ostatecznie na dzień

4 Lutego r. p. 1836 na godzinę 10 z rana, w Kancellaryi hypotecznój podpisane^{go} Regenta, końcem zgłoszenia się wszystkich osób prawo do spadku pomienionego mających.

w Warszawie dnia 1⁴/₈ Czerwca 1835 r.

Xawery Gross, R. W. M.

Ogłasza się wiadomość Otwarcia spadku po Julianie z Dursów, pierwszego ślubu Jana Petrykowicza, powtórnego Jerzego Duczyńskiego małżonce, właścicielce nieruchomości pod Nro 1246 w Warszawie położonej, na dniu 15 Sierpnia 1834 r. zmarłej, z wyznaczeniem półrocznego terminu ostatecznie na dzień 10 Lutego 1836 r. na godzinę 10 z rana, w Kancellaryi hypotecznój podpisane^{go} Regenta, końcem zgłoszenia się wszystkich osób prawo do pomienionego spadku mających.

w Warszawie dnia 1⁸/₈ Czerwca 1835 r.

Xawery Gross, R. W. M.

Po Annie z Maków imo Pilarськіej, zdo voto Braierowej wdowie, wierzy-
cielce Kapitału 2000 Złp: na domu w Warszawie pod Nro 867 lit: A. stojącym i
zabezpieczonego, w dniu 17 Listopada 1833 roku zmarłej, otworzył się spadek i
wzywa się przeto osoby prawo do tego mające, aby najdalej z dniem 25 Kwietnia
r. p. 1836 w Kancellaryi hypotecznój przed podpisanym Regentem zgłosiły się, a
to pod prekluzją.

w Warszawie dnia 1¹/₁ Października 1835 r.

Xawery Gross, Regent.

Po niegdy Alexandrze Karskim b. Kapitanie pułku Grenadierów Gwardyi b.
woyska Polskiego, w Dreźnie stolicy Saxonii dnia 29 Listopada r. z. zmarłym, o-
tworzył się spadek, składający się z ruchomości, gotowizny i należności, tak w War-
szawie iako też i Dreźnie pozostały, którego iako dotąd bez dziedzicznego, jest
mianowany Sądownie kuratorem podpisany Regent Kancellaryi Ziemiański W. M.
w Warszawie pod Nro 1341. zamieszkały. Ktoby zatem żądał mieć prawo do te-
go spadku, zgłosić się powinien najdalej do dnia 10 Listopada z dowodem do rze-
czonego kuratora, inaczey sam sobie szkodę przypisze, gdy po tym terminie ogło-
szeni, choćby dalszemu Sukcessorowi spadek ten przyznany, lub iako bez dzie-
dziczny, Skarbowi przysądzony zostanie.

w Warszawie dnia 8 Sierpnia 1835 r.

Andrzey William, Regent.